

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช
MEDIA DESIGN FOR TOURISM PUBLIC RELATIONS OF
NAKHON IS THAMMARAT PROVINCE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศิลป์ ภาควิชานิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

MEDIA DESIGN FOR TOURISM PUBLIC RELATIONS OF
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

นางสาวชนกนันท์ ทิพย์มงคล

Miss CHANOKNAN TIPMONGKON

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *อรุณ ใจ* วันที่ *30* *ม.ค.* *2561*.....

(อาจารย์อภินันท์ สุ่มทุมพฤษ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของ จังหวัดนครศรีธรรมราช MEDIA DESIGN FOR TOURISM PUBLIC RELATION OF NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE
ชื่อ	นางสาวชนกนันท์ ทิพย์มงคล
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อภิรักษ์ สุ่มทุมพฤกษ์

บทคัดย่อ

จังหวัดนครศรีธรรมราชหรือเรียกสั้นๆว่านคร เป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน มีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ มีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าเขาและพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล ทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางของศาสนาพุทธ หากแต่กลับเป็นจังหวัดที่ไม่ได้รับความนิยมในการท่องเที่ยวมากนักเพราะเป็นเมืองทางผ่านถูกขนาบไปด้วยจังหวัดใหญ่ซึ่งมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่พร้อมมากกว่า

จึงเป็นโอกาสในการนำเสนอชุดสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างจุดเด่น ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจจังหวัดนครศรีธรรมราชมากยิ่งขึ้นภายใต้ชื่อชิ้นงาน “หรอยแรง” ที่มีความหมายว่าสนุกมากๆ ในภาษาพื้นบ้านของภาคใต้ โดยตัวชุดสื่อนำเสนอเอกลักษณ์ด้าน วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของชาวพื้นบ้านมาเผยแพร่ความน่าสนใจผ่านทาง 3 ประเพณีงานบุญ ประกอบไปด้วย ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ประเพณีชักพระ ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ มาบอกเล่า เรื่องราวต่างๆในประเพณีโดยมีแนวทางการออกแบบกราฟิกในสไตล์ของผ้าบาติก ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ ภาพลักษณ์ที่ดูสนุกสนาน สบายเหมาะแก่การท่องเที่ยว และยังเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สื่อถึงภาคใต้ โดยมีกระบวนการออกแบบที่จะนำเสนอผ่านชุดสื่อ ได้แก่ สัญลักษณ์ของงาน ชุด Poster ของ ประเพณีทั้ง 3 Booklet แสดงแผ่นที่ท่องเที่ยวและความเป็นมาของ 3 ประเพณี สื่อภาพเคลื่อนไหว ความยาว 97 นาที ของที่ระลึก 3 ชิ้น ได้แก่ หมอนรองคอ ผ้าพันคอ แว่นกันแดด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณพ่อและคุณแม่ผู้เป็นแรงใจและแรงหนุนในการทำงาน ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อภิรักษ์หรือครูโอ๋ ที่คอยให้คำปรึกษาทั้งที่เจอกัน และในช่องทางอื่นครูก็ตอบกลับมาตลอดเข้าใจความไม่สะดวกในการเดินทางไกลของหนูและอื่นๆอีกมากมาย ขอขอบคุณสำนักพิมพ์และลูกค้าทุกท่านที่เข้าใจเหตุผลในการทำงานช้า ขอขอบคุณพี่ปุ๋ย ที่ช่วยแนะนำช่างบ้านงานฝีมือดีและคอยให้คำปรึกษาต่างๆ ขอขอบคุณพี่ปั้นที่ช่วยทำงานแวนเรือพระให้ พี่ทำงานดีมาก เนียบมากประทับใจมากจริงๆ ขอขอบคุณพี่ต้นอีกคนที่คอยให้คำปรึกษาและนำมาตลอด ขอขอบคุณเนยที่อยู่ด้วยกันเสมอคอยรับฟังและแนะนำเรื่องหลายๆอย่าง ขอขอบคุณลูกหมู เพื่อนต่างมหาลัยแต่ช่วยได้เยอะมากๆในเรื่องของโปรแกรมต่างๆถ้าไม่มีเธองานคงเสร็จไม่ทัน ขอขอบคุณปิม ที่อยู่ฟังเพื่อนบ่นอยู่ด้วยกันจนจบทีลีส ขอขอบคุณมะยม พี่ มุ่ย มะหนูน บันๆ จ๋อมแจ่ม ลูกหมู และเพื่อนๆอีกหลายคนที่คอยให้คำปรึกษาระหว่างงาน จนผ่านพ้นมาได้ด้วยดี และสุดท้าย ขอขอบคุณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
2 จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	3
2.1 จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	3
2.2 สถานที่จัดงานประเพณีและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง.....	13
3 ศิลปะการทำผ้าบาติก.....	36
4 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น.....	41
4.1 concept.....	41
4.2 แนวทางการออกแบบ.....	41
4.3 ขอบเขตของงาน.....	43
5 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง.....	44
5.1 การออกแบบ.....	44
5.2 Logo.....	44
5.3 Graphic.....	48
6 ผลงานจริง.....	56
6.1 Graphic.....	56
7.2 ผลงานจริง.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	หน้า 63
	บรรณานุกรม.....	64
	ประวัติผู้วิจัย.....	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพแสดงตำแหน่งจังหวัดนครศรีธรรมราช	3
2.2	ภาพตราประจักษ์จังหวัดนครศรีธรรมราช	4
2.3	ภาพประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ	5
2.4	ภาพประเพณีชักพระบก	7
2.5	ภาพประเพณีชักพระน้ำ	8
2.6	ภาพประเพณีบุญสารทเดือนสิบ	10
2.7	ภาพขนมในประเพณีบุญสารทเดือนสิบ	11
2.8	ภาพการชิงเปรต	12
2.9	ภาพแผนที่ชี้ที่ตั้งของอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	13
2.10	ภาพวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร	14
2.11	ภาพศาลหลักเมือง	14
2.12	ภาพแก่งจันทัดประตู	15
2.13	ภาพแก่งจันทัดแจ้	15
2.14	ภาพพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช	16
2.15	ภาพกุฎิทรงไทย วัดวังตะวันตก	16
2.16	ภาพเจดีย์ยักษ์ และ พระเงิน	17
2.17	ภาพหอพระอิศวรและเสาชิงช้า	17
2.18	ภาพหอพระนารายณ์	18
2.19	ภาพ Pixzel Caffe	18
2.20	ภาพร้านอาหาร โกปี	19
2.21	ภาพร้านขนมจีนเส้นสดแม่แอ็ด	19
2.22	ภาพร้านโรตีสี่เหลี่ยม	20
2.23	ภาพตลาดหน้าพระธาตุ	20
2.24	ภาพ Central Plaza Nakhon Si Thammarat	21
2.25	ภาพร้าน 12 นักชัตร สินค้า OTOP	21
2.26	ภาพตลาดท่าช้าง	22
2.27	ภาพกำแพงเมืองนครศรีธรรมราช	22
2.28	ภาพแผนที่ชี้ที่ตั้งของอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	23
2.29	ภาพตำหนักประทับแรมปากพนัง	25
2.30	ภาพประติมากรรมน้ำพุทวิภาณุประสิทธิ์	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
2.31	ภาพบ้านรังนก	26
2.32	ภาพวัดนันทาราม	26
2.33	ภาพบ้านวงศ์เปี้ยส์จัจ	27
2.34	ภาพไร่จันทรังซี	27
2.35	ภาพตลาด 100 ปีปากพ่อง	28
2.36	ภาพตลาดย้อนยุคปากพ่อง	28
2.37	ภาพแหลมตะลุมพุก	29
2.38	ภาพแผนที่ที่ตั้งของอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	30
2.39	ภาพป่าดิบชื้นริมลำธาร	32
2.40	ภาพพระพุทธรูปปางไสยาสน์ภายในถ้ำ	32
2.41	ภาพพระโพธิสัตว์กวนอิม	33
2.42	ภาพตลาดใต้รุ่งทุ่งสง	34
2.43	ภาพการแสดงเปิดหมวกของเด็กในพื้นที่	34
2.44	ภาพสถานีชุมทางทุ่งสง	35
3.1	ภาพผ้าบาติก	36
3.2	ภาพการเขียนเทียนด้วยจันตึง	39
3.3	ภาพการทำผ้าบาติก	40
4.1	ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 1	41
4.2	ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 2	42
4.3	ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 3	42
5.1	ภาพแผนภาพแสดงรายชื่อของงาน	44
5.2	ภาพ Sketch Logo ครั้งที่หนึ่ง	45
5.3	ภาพ Sketch Logo Concept การเขียนลายมือลงบนผ้าบาติก	45
5.4	ภาพ Sketch Logo Concept แนวคิดจากผ้าเหลืองผืนยาวที่ใช้ห่มพระธาตุนคร	46
5.5	ภาพ Sketch Logo ครั้งที่สาม	46
5.6	ภาพ Sketch Logo ที่เลือกใช้	47
5.7	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ	48
5.8	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ	48
5.9	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีชักพระ	49
5.10	ภาพแบบร่าง Wall Art ทั้งสามประเพณี	49
5.11	ภาพแบบร่าง Booklet	50
5.12	ภาพแบบร่างการขยับของสื่อภาพเคลื่อนไหว	50

ภาพที่		หน้า
5.13	ภาพแบบร่างหมอนรองคอ	51
5.14	ภาพแบบร่างกระเป๋าและผ้าพันคอ	51
5.15	ภาพแบบร่างแว่นกันแดด	52
5.16	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ	52
5.17	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีชักพระ	53
5.18	ภาพแบบร่าง Booklet ขนาด A2 ด้านหน้า	53
5.19	ภาพแบบร่าง Booklet ขนาด A2 ด้านหลัง	54
5.20	ภาพแบบร่างแว่นกันแดด	54
5.21	ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ	55
5.22	ภาพแบบร่างผ้าพันคอ	55
6.1	ภาพสัญลักษณ์งาน	56
6.2	ภาพ Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ	57
6.3	ภาพ Poster ประเพณีชักพระ	57
6.4	ภาพ Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ	58
6.5	ภาพกราฟฟิกอื่นๆ	58
6.6	Booklet ขนาด A2 ด้านหน้า	59
6.7	Booklet ขนาด A2 ด้านหลัง	59
6.8	ภาพประกอบเคลื่อนไหวโดยใช้ Poster มาต่อกันในแนวตั้ง	60
6.9	ภาพผ้าพันคอ ขนาด 100 x 100 เซนติเมตร	61
6.10	ภาพผลงานจริง	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน มีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ มีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าเขาและพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางของศาสนาพุทธ หากแต่กลับไม่ได้รับความนิยมในการท่องเที่ยวมากนักเพราะเป็นเมืองทางผ่านถูกขนาบไปด้วยจังหวัดซึ่งมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่พร้อมมากกว่า

จึงเป็นโอกาสในการนำเสนอชุดสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างจุดเด่นดึงดูดให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจจังหวัดนครศรีธรรมราชมากยิ่งขึ้นภายใต้ชื่อชิ้นงาน “หรอยแรง” ที่มีความหมายว่าสนุกมากๆ ในภาษาพื้นบ้านของภาคใต้ โดยตัวชุดสื่อ นำเอาเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวพื้นบ้านมาเผยแพร่ความน่าสนใจผ่านทาง 3 ประเพณีงานบุญ ประกอบไปด้วย ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ประเพณีชักพระ ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ มาบอกเล่าเรื่องราวต่างๆในประเพณีโดยมีแนวทางการออกแบบกราฟฟิกในสไตล์ของผ้าบาติก

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ศึกษาศิลปะพื้นบ้านของภาคใต้เพื่อใช้ในการออกแบบ
- 1.2.2 ศึกษาเทคนิคการวาดลวดลายของผ้าบาติก
- 1.2.3 ศึกษาแนวความคิดการออกแบบสื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 1.2.4 เผยแพร่วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราช
- 1.2.5 สร้างจุดเด่นให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจจังหวัดนครศรีธรรมราชมากขึ้น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 สัญลักษณ์ของงาน
- 1.3.2 ชุด Poster จำนวน 3 ชิ้น
 - 1 Poster ของประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ
 - 2 Poster ของประเพณีชักพระ
 - 3 Poster ของประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

- 1.3.3 Booklet แสดงแผนที่แหล่งท่องเที่ยวและความเป็นมาของแต่ละประเพณี ขนาด A2

พับ 4 ทบ จึงจำนวนหน้าทั้งหมด 16 หน้าแบ่งเป็นด้านหน้า 8 หน้าและด้านหลัง 8 หน้า ดังต่อไปนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1 ด้านหน้า พับเป็นรูปเล่มมี 8 หน้า
 - 1 หน้าที่ 1 ปกหลัง
 - 2 หน้าที่ 2 ปกหน้า
 - 3 หน้าที่ 3 - 4 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอทุ่งสง เทียวประเพณี
บุญสารทเดือนสิบ การเดินทางและราคา
 - 4 หน้าที่ 5 - 6 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอปากพนัง
เทียวประเพณีชักพระ การเดินทางและราคา
 - 5 หน้าที่ 7 - 8 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง เทียวประเพณี
แห่ผ้าขึ้นธาตุ การเดินทางและราคา
- 2 ด้านหลัง Poster ความเป็นมาของประเพณี
 - 1 ความเป็นมาของประเพณีชักพระ ช่วงเวลาและพิธีการต่างๆ
 - 2 ความเป็นมาของประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ช่วงเวลา
 - 3 ความเป็นมาของประเพณีบุญสารทเดือนสิบ ช่วงเวลาและขนมที่สำคัญ

1.3.4 สื่อภาพเคลื่อนไหว เป็นเวลา 97 นาที

1.3.5 ของที่ระลึก จำนวน 3 ชิ้น

- 1 หมอนรองคอ
- 2 แว่นกันแดด
- 3 ผ้าพันคอ

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.4.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูล

- 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเพณีและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
- 2 ศิลปะพื้นบ้านของภาคใต้
- 3 การทำผ้าบาติก
- 4 การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

1.4.2 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

- 1 รูปแบบและภาพลักษณ์ของชิ้นงาน
- 2 วางแนวทางการออกแบบการพฟีก

1.4.3 ออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

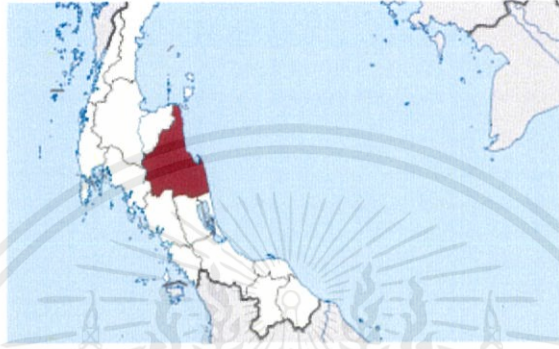
1.4.4 นำเสนอผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงตำแหน่งจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : https://th.wikipedia.org/wiki/Thailand_Nakhon_Si_Thammarat_locator_map

นครศรีธรรมราช เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงมาไม่น้อยกว่า 1,800 ปีมาแล้ว หลักฐานทางโบราณคดี มีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 เป็นอย่างน้อยจากประวัติศาสตร์อันยาวนานแห่งนครศรีธรรมราช ได้ปรากฏชื่อในที่ต่างๆ หลายชื่อตามความรู้ความเข้าใจและสำเนียงภาษาของชนชาติต่าง ๆ เช่น ตามพรลิงค์ มัทธาสิงคัม เกศวร โอลิงเขียะโห้ว โลแค๊ก สิริธรรมนคร ศรีธรรมราช ลิกอร์ ละครคิวดุตตอน สุวรรณปุระ ปาฏลีบุตร และเมืองนคร เป็นต้น คำว่า “นครศรีธรรมราช” แปลความได้ว่า “นครอันงามสง่าแห่งพระราชผู้ทรงธรรม” และธรรมของพระราชแห่ง นครนี้ก็คือธรรมแห่งพระพุทธศาสนา นครศรีธรรมราชได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมมาจากอินเดียอย่างมากมาย ทั้งในด้านศาสนา ความเชื่อ อักษร ภาษา ประเพณี และการปกครอง จนกลายเป็นพื้นฐานวัฒนธรรมนครศรีธรรมราชมาถึงปัจจุบัน

ในราว พ.ศ.1700 เศษ ราชวงศ์ศรีธรรมมาโคกราชก็สามารถจัดการปกครองหัวเมืองรายรอบ ได้สำเร็จถึง 12 เมือง เรียกว่า เมืองสิบสองนักษัตร ประกอบด้วยเมืองสายบุรี เมืองปัตตานี เมืองกลันตัน เมืองปาหัง เมืองไทรบุรี เมืองพัทลุง เมืองตรัง เมืองชุมพร เมืองบันทายสมอ เมืองสะอาเลา เมืองตะกั่วป่า และเมืองกระบุรี

ราชวงศ์ศรีธรรมมาโคกราช ได้สถาปนาพระพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์ขึ้นอย่างมั่นคงใน นครศรีธรรมราช มีการบูรณะพระเจดีย์เดิมให้เป็นทรงระฆังคว่ำ อันเป็นศิลปะลังกาจน นครศรีธรรมราชกลายเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมเป็นเมืองแม่แห่งวัฒนธรรมที่ได้ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมไปยังหัวเมืองอื่นๆ รวมทั้งสุโขทัยซึ่งเวลานั้นเพิ่งเริ่มก่อตัวขึ้นเป็นราชธานีทาง

ภาคเหนือตอนล่างใหม่ๆ สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

เอกสารเป็นเอกสารหลวงวิมลศิริรับราชการเข้านเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้น่าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระบริรักษ์ภูเบศรผู้ช่วยราชการเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมากระทำความดีความชอบในราชการ จนได้รับการแต่งตั้งเป็น “เจ้าพระยานครศรีธรรมราช” คนทั่วไปรู้จักในนาม “เจ้าพระยานครน้อย” ภายหลังที่เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ถึงแก่อสัญกรรม เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชคนถัดมา คือ เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อยกลาง) ผู้บุตร ไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร เป็นเหตุให้หัวเมืองกระดังกระเดื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงแก้ไขจัดการปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ โดยให้มีการปกครองเป็นมณฑล นครศรีธรรมราช จึงเป็นมณฑลหนึ่งของประเทศไทย โดยทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุขุมนันยวินิต (ปั้น สุขุม) เป็นข้าหลวงเทศาภิบาล มณฑลนครศรีธรรมราช ใน พ.ศ.2439

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้มีการแต่งตั้งตำแหน่งอุปราชปักษ์ใต้ขึ้น เพื่อปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ทั้งหมดในการนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระเจ้าพายุคลทิมมพร กรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ ดำรงตำแหน่งอุปราชปักษ์ใต้จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ในปี พ.ศ.2475 จึงได้ยุบมณฑลนครศรีธรรมราชลงเป็นจังหวัดหนึ่งของราชอาณาจักรไทย และดำรงฐานะดังกล่าวเรื่อยมาจนปัจจุบัน

จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางตอนกลางของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 780 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 9,942,502 ตร.กม. หรือประมาณ 6,214,064 ไร่

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและอำเภอบ้านดอน ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุงอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทยเป็นชายฝั่งทะเล มีความยาวตั้งแต่ตอนเหนือของ อำเภอขนอมลงไปทางใต้ของอำเภอหัวไทร ประมาณ 225 กิโลเมตร ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่

ตราประจำจังหวัด เป็นรูปพระบรมธาตุเจดีย์ตามป็นนักษัตรล้อมรอบ หมายถึง ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 - 18 มีทั้งหมด 12 เมือง

ภาพที่ 2.2 ภาพตราประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : https://www.m-culture.go.th/nakhonsithammarat/ewt_news.php?nid=229

มีความเจริญรุ่งเรืองทางพุทธศาสนาตั้งแต่ในอดีต เป็นศูนย์กลางในการแผ่อิทธิพลทางพุทธศาสนาสู่ดินแดนอื่น มีอารยธรรมและศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านเมือง นครศรีธรรมราช มีวัด 592 แห่ง ที่พักสงฆ์ 157 แห่ง มัสยิด 120 แห่ง โบสถ์คริสต์ ๒๗ แห่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีสถานศึกษาทางศาสนา ได้แก่มหาวิทยาลัยสงฆ์ 2 แห่ง โรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ 7 แห่ง ศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำ มัสยิด 101 แห่ง ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนา วันอาทิตย์ 15 แห่ง

มีประเพณีวัฒนธรรมมากมายประกอบไปด้วย ประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ งานประเพณีชักพระหรือลากพระ ประเพณีสวดดำน ประเพณีแห่นางดาน ประเพณีกวนข้าวยาก ประเพณีตักบาตรรูปเทียน ประเพณีให้ทานไฟ ประเพณีอาบน้ำคนแก่

นครศรีธรรมราชมีวัฒนธรรมความเป็นมาที่ยาวนาน ทั้งเป็นแหล่งที่มีป่าเขี้ยวช่อมุดมไปด้วย พืชพรรณที่อุดมสมบูรณ์พร้อมแหล่งท่องเที่ยวอีกมากมาย เช่น น้ำตกและชายหาดที่มีชื่อเสียงอีก หลายแห่ง ทั้งเป็นเมืองพุทธสำคัญ มีสถานที่และวิถีชีวิตอันสวยงาม แต่กลับไม่เป็นที่นิยมในการท่องเที่ยวเท่าที่ควร จึงเป็นที่มาของการเลือกศึกษา 3 ประเพณี ซึ่งมีความน่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ของ จังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบไปด้วย ประเพณีชักพระ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ และประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

2.1.1 ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ภาพที่ 2.3 ภาพประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ที่มา : <http://ประเพณี.net/wp-content/uploads/2014/10/1302162952.jpg>

ความเป็นมา

ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ หมายถึง การนำผ้าผืนยาวขึ้นไปห่มองค์พระบรมธาตุเจดีย์ในวันสำคัญทางศาสนา ชาวนครได้ร่วมมือร่วมใจกันบริจาคเงินตามกำลังศรัทธานำเงินที่ได้ไปซื้อผ้ามาเย็บต่อกันเป็นแถวยาวนับพันหลา แล้วจัดเป็นขบวนแห่ผ้าขึ้นห่มพระบรมธาตุเจดีย์ ผ้าที่ขึ้นไปห่มองค์พระบรมธาตุเจดีย์เรียกว่า “ผ้าพระบฏ” หรือ พระบต นิยมใช้สีขาว สีเหลือง สีแดง สำหรับผ้าสีขาวนิยมเขียนภาพเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธประวัติตั้งแต่ประสูติ เสด็จออกบรรพชา ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพาน ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุเป็นเอกลักษณ์ประจำเมืองนครศรีธรรมราช แก่นแท้อยู่ที่การบูชาพระพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด โดยใช้องค์พระบรมธาตุเจดีย์เป็นตัวแทน

ในสมัยที่พระเจ้าศรีธรรมโศกราชเป็นกษัตริย์ครองตามพรลิงค์(นครศรีธรรมราช) อยู่นั้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์พระบรมธาตุเจดีย์ครั้งใหญ่และแล้วเสร็จในปี พ.ศ.1773 ขณะที่เตรียมสมโภชพระบรมธาตุอยู่นั้น ชาวปากพนังมากราบทูลว่า คลื่นได้ซัดเอาผ้าแถบยาวผืนหนึ่งซึ่งมีภาพเขียนเรื่องพุทธประวัติมาขึ้นที่ชายหาดปากพนัง ชาวปากพนังเก็บผ้านั้นถวายพระเจ้าศรีธรรมโศกราช พระองค์รับสั่งให้ซักผ้านั้นจนสะอาดเห็นภาพวาดพุทธประวัติ เรียกว่า “ ผ้าพระบฏ ” จึงรับสั่งให้ประกาศหาเจ้าของ ได้ความว่าชาวพุทธจากหงสาวดีกลุ่มหนึ่ง จะนำผ้าพระบฏไปบูชาพระพุทธบาทที่ลังกา แต่ถูกพายุพัดพามาขึ้นชายฝั่งปากพนัง เหลือผู้รอดชีวิตสิบคนพระเจ้าศรีธรรมโศกราชทรงมีความเห็นว่าควรนำผ้าพระบฏไปห่มพระบรมธาตุเจดีย์ เนื่องในโอกาสสมโภชพระบรมธาตุ แม้จะไม่ใช่พระพุทธบาทตามที่ตั้งใจ แต่ก็ เป็นพระบรมสารีริกธาตุซึ่งเจ้าของผ้าพระบฏก็ยินดี การแห่ผ้าขึ้นธาตุจึงมีขึ้นตั้งแต่ปีนั้นและดำเนินการสืบต่อมา จนกลายเป็นประเพณีสำคัญของชาวนครศรีธรรมราชในปัจจุบัน

ซึ่งประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ เป็นประเพณีท้องถิ่นที่มีจัดเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย จัดขึ้นในวันมาฆบูชา อันเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่ถือว่าเป็น “ วันจตุรงคสันนิบาต ” คือวันที่พระอรหันต์ซึ่งเป็นเอหิภิกขุ จำนวน 1,250 รูป มาประชุมพร้อมกันโดยมิได้นัดหมาย ในวันที่พระจันทร์เสวยมาฆฤกษ์ พุทธศาสนิกชนชาวไทย โดยเฉพาะชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงได้พร้อมใจกันประกอบศาสนพิธีในวันนี้ โดยการเวียนเทียนและแห่ผ้าที่เรียกกันว่า “ ผ้าพระบฏ ” เพื่อนำไปห่มองค์พระบรมธาตุเจดีย์ และน้อมรำลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประจำทุกปี

วันเวลาจัดงาน

แต่เดิมการแห่ผ้าขึ้นธาตุนิยมจัดปีละสองครั้ง ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 (วันมาฆบูชา) และวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 (วันวิสาขบูชา) โดยปัจจุบันนิยมทำกันในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 (วันมาฆบูชา) มากกว่า

พิธีการ

เมื่อขบวนแห่มาถึงวัดพระบรมธาตุรวมหาวิหาร ก็แห่ทักษิณาวัดรอบองค์พระบรมธาตุเจดีย์ 3 รอบ แล้วนำผ้าเข้าสู่วิหารม้า ซึ่งมีบันไดขึ้นสู่ลานภายในกำแพงแก้วล้อมฐานพระบรมธาตุเจดีย์ เพื่อนำผ้าขึ้นห่มโอฐฐานพระบรมธาตุเจดีย์ซึ่งบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ถือว่าเป็นการบูชาพระพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด

สาระสำคัญของประเพณีนี้

1. แสดงให้เห็นลักษณะสังคมของนครศรีธรรมราช ที่ยึดมั่นอยู่ในพระพุทธศาสนาการทำบุญเพื่ออุทิศเป็นพุทธบูชาเพื่อประสงคให้ใกล้ชิดกับพระพุทธเจ้า
2. แสดงให้เห็นว่าองค์พระบรมธาตุเจดีย์ เป็นศูนย์รวมจิตใจ ศูนย์รวมความศรัทธา

พุทธศาสนิกชนทั่วไปทุกทิศจึงประสงคมาห่มผ้าพระธาตุอย่างพร้อมเพรียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ประเพณีชักพระ

ภาพที่ 2.4 ภาพประเพณีชักพระบก

ที่มา : <http://www.amazingthaitour.com/wp-content/uploads/2017/07/cpsr.png>

ความเป็นมา

ในสมัยที่มีการสร้างพระพุทธรูปขึ้นแล้ว พุทธศาสนิกชนได้อัญเชิญพระพุทธรูปซึ่งสมมุติแทนองค์พระพุทธเจ้ามาแห่แหน ซึ่งเปรียบเสมือนการรับเสด็จและถวายภัตตาหารให้พระพุทธเจ้าด้วยตนเอง พระภิกษุจีนชื่ออึ้งจิง ได้แสวงบุญผ่านมายังอาณาจักรตามพรลิงค์ ได้พบเห็นชาวบ้านปฏิบัติประเพณีลากพระจึงบันทึกจดหมายเหตุไว้ว่า “ พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่ง มีคนแห่แหนนำมาจากวัด โดยประดิษฐานบนรถหรือบนแคร่ มีพระสงฆ์และฆราวาสหมู่ใหญ่ห้อมล้อมมา มีการตีกลองและบรรเลงดนตรีต่างๆ มีการถวายของหอมและดอกไม้และถือธงชนิดต่าง ๆ ที่ทอแสงในกลางแดด พระพุทธรูปเสด็จไปสู่หมู่บ้านด้วยวิธีดังกล่าว”

ประเพณีชักพระเป็นประเพณีทำบุญในวันออกพรรษา ปฏิบัติตามความเชื่อว่า เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าเสด็จไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระมารดา เมื่อครบพรรษาจึงเสด็จกลับมายังโลกมนุษย์ พุทธศาสนิกชนไปรับเสด็จ แล้วอัญเชิญพระพุทธรูปประทับบนบุษบกแล้วแห่แหน

วันเวลาจัดงาน

วันชักพระจะทำการในวันออกพรรษา คือ วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11

พิธีการ

1 การแตงนมพระ นมพระ หมายถึงพนมพระเป็นพาหนะที่ใช้บรรทุกพระลาก นิยมทำ 2 แบบ คือ ลากพระทางบก เรียกว่า นมพระ ลากพระทางน้ำ เรียกว่า เรือพระ นมพระสร้างเป็นร้านม้า มีไม้สองท่อนรองรับข้างล่าง ทำเป็นรูปพญานาค มีล้อ 4 ล้ออยู่ใต้ตัวพญานาค ร้านม้าใช้ไม้ไผ่สานทำฝาผนัง ตกแต่งลวดลายระบายสีสวย รอบ ๆ ประดับด้วยผ้าแพรสี ธงริ้ว ธงสามชาย ธงราว ธงยืนห้อยเอกลีลาเป็นเอกลีลาทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตให้หนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยาง ประดับต้นกล้วย ต้นอ้อย ทางมะพร้าว ดอกไม้สดทำอุบะห้อยระย้า มีต้มห่อด้วยใบพ้อแขวน
หน้ามพระ ตัวพญานาคประดับกระจกแวววาวสีสวย ช่าง ๆ นมพระแขวนโพน กลอง ระฆัง ฆ้อง
ด้านหลังนมพระวางเก้าอี้ เป็นที่นั่งของพระสงฆ์ ยอดนมอยู่บนสุดของนมพระ ได้รับการแต่งอย่าง
บรรจงดูแลเป็นพิเศษ เพราะความสง่าได้สัดส่วนของนมพระขึ้นอยู่กับยอดนม

ภาพที่ 2.5 ภาพประเพณีชักพระน้ำ

ที่มา : <http://www.utokapat.org/images/waterislife/chakpra/chakpra1.jpg>

2 การอัญเชิญพระลากขึ้นประดิษฐานบนนมพระ พระลาก คือพระพุทธรูปยืน แต่ที่นิยมคือ
พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร เมื่อถึงวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 11 พุทธบริษัทจะสงฆ์พระลากเปลี่ยนจิว
แล้วอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนนมพระ แล้วพระสงฆ์จะเทศนาเรื่องการเสด็จไปดาวดึงส์ของ
พระพุทธเจ้า ตอนเช้ามีดในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ชาวบ้านจะมาตักบาตรหน้ามพระ เรียกว่า
ตักบาตรหน้าล้อ เสร็จแล้วจึงอัญเชิญพระลากขึ้นประดิษฐานบนนมพระ ในตอนนั้นบางวัดจะทำพิธีทาง
ไสยศาสตร์เพื่อให้การลากพระราบรื่น ปลอดภัย

3 การลากพระ ใช้เชือกแบ่งผูกเป็น 2 สาย เป็นสายผู้หญิงและสายผู้ชาย โดยใช้โพน (ปัด)
ฆ้อง ระฆัง เป็นเครื่องตีให้จังหวะเร้าใจในการลากพระ คนลากจะเบียดเสียดกันสนุกสนานและ
ประสานเสียงร้องบทลากพระเพื่อผ่อนคลาย

ตัวอย่าง บทร้องที่ใช้ลากพระสร้อย : อีสาระพา เฮโล เฮโล

ไอ้ไทรกลมกลม หัวนมสาวสาว

ไอ้ไทรยาวยาว สาวสาวชอบใจ

สาระสำคัญของงานประเพณีนี้

1 เป็นประเพณีที่ให้ความสำคัญกับสังคมเกษตรกรรม ด้วยความเชื่อว่าอันสงฆ์แห่งการลาก
พระจะทำให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล เกิดคติความเชื่อว่า “เมื่อพระหลบหลัง ฝนจะตกหนัก”
นมพระจึงสร้างสัญลักษณ์พญานาค เพราะเชื่อว่าให้น้ำ การทำบุญเพื่อให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล

จึงเป็นที่ปรารถนาอย่างยิ่ง การลากพระแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเพณีกับวิถีชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของคนในสังคมเกษตรกรรม

2 เป็นการปฏิบัติตามความเชื่อ ว่าการทำบุญจะส่งผลให้ผู้ที่ทำได้รับบุญกุศลให้ประสบความสำเร็จในชีวิต จึงมีการปฏิบัติตามประเพณีและความเชื่อตลอดมา

3 เป็นการแสดงออกถึงความพร้อมเพรียง ความสามัคคีพร้อมใจในการทำบุญทำทานและเกิดความสนุกสนาน

4 เกิดแรงบันดาลใจแต่งบทร้อยกรองสำหรับขับร้องในขณะที่ช่วยกันลากพระ ซึ่งมักจะเป็นบทกลอนสั้น ๆ ตลก ขบขันและโต้ตอบกันได้ฝึกทั้งปัญญาและปฏิภาณไหวพริบ

5 เป็นประเพณีที่ปฏิบัติตามความเชื่อว่าใครได้ลากพระทุกปีจะได้บุญมากส่งผลให้พบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นเมื่อนมพระลากผ่านหน้าบ้านของใครคนที่อยู่ในบ้านจะออกมาช่วยลากพระและคนบ้านอื่นจะมารับทอลากพระต่ออย่างไม่ขาดสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ภาพที่ 2.6 ภาพประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ที่มา : http://saiyai.rmutsv.ac.th/saiyaicampus/sites/default/files/photos/14/09/26/88/1074194_935472893135895_4077681892837343012_o.jpg

ความเป็นมา

ประเพณีสารทเดือนสิบวิวัฒนาการมาจากประเพณีเปตพลีของพราหมณ์ ซึ่งลูกหลานจัดขึ้นเพื่อทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ต่อมาพวกพราหมณ์จำนวนมากได้หันมานับถือพระพุทธศาสนาและยังถือปฏิบัติในประเพณีดังกล่าวอยู่ พระพุทธองค์เห็นว่า ประเพณีนี้มีคุณค่าเป็นการแสดงออกซึ่งความกตัญญูตเวทีต่อบรรพบุรุษนำความสุขใจให้ผู้ปฏิบัติ จึงทรงอนุญาตให้อุบาสกอุบาสิกาประกอบพิธีนี้ต่อไปได้ ประเพณีสารทเดือนสิบมีมาตั้งแต่พุทธกาลคาดว่า เมื่อพระพุทธศาสนาเผยแผ่เข้ามาในนครศรีธรรมราชจึงรับประเพณีนี้มาด้วย

บ้างก็ว่าเป็นความเชื่อของพุทธศาสนิกชนชาวนครศรีธรรมราช ที่เชื่อว่าบรรพบุรุษอันได้แก่ปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว หากทำความชั่วจะตกนรกกลายเป็นเปรต ต้องทนทุกข์ทรมานในอเวจี ต้องอาศัยผลบุญที่ลูกหลานอุทิศส่วนกุศลให้แต่ละปีมายังชีพ ดังนั้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 10 คนบาปทั้งหลายที่เรียกว่าเปรตจึงถูกปล่อยตัวกลับมายังโลกมนุษย์เพื่อมาขอส่วนบุญจากลูกหลานญาติพี่น้อง และจะกลับไปนรกในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10

ในโอกาสนี้เองลูกหลานและผู้ยังมีชีวิตอยู่จึงนำอาหารไปทำบุญที่วัด เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว เป็นการแสดงความกตัญญูตเวที

วันเวลาจัดงาน

ช่วงเวลา ระยะเวลาของการประกอบพิธีสารทเดือนสิบมีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำถึงแรม 15 ค่ำ เดือน 10 แต่วันที่ชาวนครศรีธรรมราชนิยมทำบุญคือวันแรม 13 - 15 ค่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิธีการ

1 การจัดหมรับ เริ่มในวันแรม 13 ค่ำ ชาวบ้านจะเตรียมซื้ออาหารแห้ง พิษผักที่เก็บไว้ได้นาน ข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันและขนมที่เป็นสัญลักษณ์ของสารทเดือนสิบจัดเตรียมใส่หมรับ การจัดหมรับ คือ การบรรจุและประดับด้วยสิ่งของ อาหาร ขนมเดือนสิบลงในภาชนะที่เตรียมไว้ เช่น ถาด กาละมัง เข่ง กระจะเขอ เป็นต้น ชั้นล่างสุดบรรจุอาหารแห้ง ชั้นสองเป็นพิษผักที่เก็บไว้นาน ชั้นสามเป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้นบนสุดประดับขนมสัญลักษณ์เดือนสิบ ได้แก่ ขนมพอง ขนมลา ขนมบ้า ขนมดีซำ ขนมแต่ละชนิดมีความหมายดังนี้

ขนมลา เป็นเสมือนเสื้อผ้าที่ให้บรรพบุรุษใช้นุ่งห่ม

ขนมพอง เป็นเสมือนแพที่ให้บรรพบุรุษข้ามห้วงมหรณพ

ขนมกง เป็นเสมือนเครื่องประดับ ใช้ตกแต่งร่างกาย

ขนมบ้า เป็นเสมือนเมล็ดสะบ้า ไว้เล่นในวันตรุษสงกรานต์

ขนมดีซำ เป็นเสมือนเงินตรา ไว้ให้ใช้สอย

ภาพที่ 2.7 ภาพขนมในประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ที่มา : <https://pantip.com/topic/31040127>

2 การยกหมรับ ในวันแรม 14 หรือ 15 ค่ำ ชาวบ้านจะยกหมรับที่จัดเตรียมไว้ไปวัด และนำภัตตาหารไปถวายพระด้วย โดยเลือกไปวัดที่อยู่ใกล้บ้านหรือวัดที่บรรพบุรุษของตนนิยมไป

3 การฉลองหมรับและบังสุกุล เมื่อนำหมรับไปวัดแล้ว จะมีการฉลองหมรับ และทำบุญเลี้ยงพระเสร็จแล้วจึงมีการบังสุกุล การทำบุญวันนี้เป็นการส่งบรรพบุรุษและญาติพี่น้องให้กลับไปยังเมืองนรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 การตั้งเปรต เสร็จจากการฉลองห่มรับและถวายภัตตาหารแล้ว ชาวบ้านจะนำขนมอีกส่วนหนึ่งไปวางไว้ตามบริเวณลานวัด ข้างกำแพงวัด โคนไม้ใหญ่ เรียกว่า ตั้งเปรต เพื่อแผ่ส่วนกุศลเป็นทานแก่ผู้ล่วงลับที่ไม่มีญาติ หรือญาติไม่มาร่วมทำบุญให้ การชิงเปรตจะทำตอนตั้งเปรตเสร็จแล้ว เพราะเชื่อว่าถ้าหากใครได้กินของเหลือจากการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ จะได้รับกุศลเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง บางวัดนิยมสร้างหลาเปรต เพื่อสะดวกแก่การตั้งเปรต บางวัดสร้างหลาเปรตไว้บนเสาสูงเพียงเสาเดียว เกลาและชะโลมน้ำมันเสาจนลื่น เมื่อเวลาชิงเปรตผู้ชนะคือผู้ที่สามารถปีนไปถึงหลาเปรตซึ่งต้องใช้ความพยายามอย่างมาก จึงสนุกสนานและตื่นเต้น

สาระสำคัญของประเพณีนี้

- 1 เป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ โดยรำลึกถึงคุณความดีของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว
- 2 เป็นโอกาสได้รวมญาติที่อยู่ห่างไกลได้มาพบปะซักถามสารทุกข์สุกดิบต่อกันและได้โอกาสทำบุญร่วมกัน
- 3 เป็นการเก็บเสียบอาหารมีทั้งพืชผักอาหารแห้ง อาหารสำเร็จรูปจัดนำไปถวายในรูปห่มรับหรือสำหรับ เพื่อที่ทางวัดจะได้เก็บรักษาไว้เป็นเสียบสำหรับพระภิกษุสงฆ์ในฤดูฝน
- 4 เป็นการทำบุญในโอกาสที่ได้รับผลผลิตทางการเกษตรที่เริ่มออกผลเพราะเชื่อว่าเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

ภาพที่ 2.8 ภาพการชิงเปรต

ที่มา : <http://wp.curve.in.th/2-big-event-in-phuket>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 สถานที่จัดงานประเพณีและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

2.2.1 อำเภอเมือง ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ภาพที่ 2.9 ภาพแผนที่ชี้ที่ตั้งของอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : <https://bit.ly/2M3RL3c>

ความเป็นมา

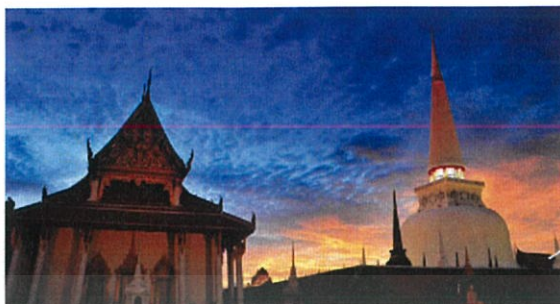
อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งทางภาคใต้มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน สมัยกรุงสุโขทัย ปรากฏชื่อเรียกเมืองนี้ตามคัมภีร์มหานิทเวศว่า “ทราวาท” พร้อมด้วยการนำมาซึ่ง อารยธรรมและวัฒนธรรมพระราชพิธีทางศาสนาพราหมณ์หลายอย่างที่ปรากฏในราชสำนักอันมี ต้นแบบแพร่มาจากเมืองนครศรีธรรมราช มาจรจรโลงไว้เช่น การประดิษฐ์เครื่องทองรูปพรรณ เครื่องถม การเขียน การปั้นซึ่งยังคงเป็นแบบอย่างถึงปัจจุบัน

อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ได้ประกาศจัดตั้งเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ.2454 ได้ยกที่ทางด้านทิศ ตะวันตกเป็นกิ่งอำเภอเรียกว่า “กิ่งอำเภอลานสกา” ปัจจุบันคืออำเภอลานสกา เมื่อปี พ.ศ.2506 ได้ยกที่ทางด้านทิศตะวันตกได้แก่ ตำบลพรหมโลก ตำบลบ้านเกาะ และตำบลอินทรีเป็นกิ่งอำเภอ เรียกว่า “กิ่งอำเภอพรหมคีรี” ปัจจุบันคือ อ.พรหมคีรี และเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2537 ได้ยกที่ทาง ด้านทิศใต้ ได้แก่ ตำบลนาสารตำบลช้างซ้าย ตำบลท้ายสำเภา และตำบลนาพรุ เป็นกิ่งอำเภอเรียกว่า “กิ่งอำเภอพระพรหม” ปัจจุบันคือ อำเภอพระพรหม

การคมนาคม

ในในตัวเมืองนครศรีธรรมราช มีรถสองแถว วิ่งบริการรอบเมืองและจากนครศรีธรรมราชไปสู่ อำเภอใกล้เคียง หรือจังหวัดข้างเคียง สามารถเลือกใช้บริการได้ทั้งมีรถตู้ รถเมล์ รถโดยสาร รถไฟและ ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช

สถานที่ท่องเที่ยว

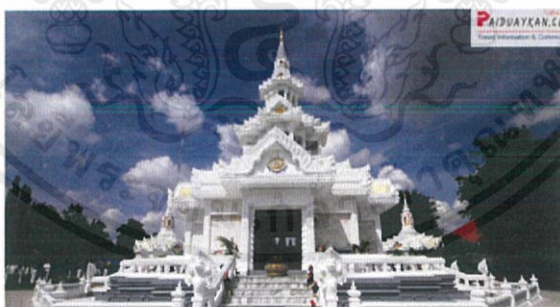

ภาพที่ 2.10 ภาพวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร
ที่มา : <http://wp.curve.in.th/2-big-event-in-phuket>

1 วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร หรือ ที่ชาวนครเรียกว่า วัดพระธาตุ โบราณสถานสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็น มิ่งขวัญชาวเมือง นครศรีธรรมราชตลอดจน พุทธศาสนิกชน ทั้งหลาย สัญลักษณ์ของจังหวัด นครศรีธรรมราชที่รู้จักกันแพร่หลายก็คือ พระบรมธาตุเจดีย์ ซึ่งตั้งอยู่ภายในวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร เนื่องจากเป็นที่บรรจุ พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า ปัจจุบันกรมศิลปากรได้ประกาศ จดทะเบียนวัดพระมหาธาตุเป็นโบราณสถาน นับเป็นปูชนียสถาน ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้

ภาพที่ 2.11 ภาพศาลหลักเมือง

ที่มา : <http://www.paiduaykan.com/province/south/nakhonsithammarat/pic/sarnluk-muangnakon1.jpg>

2 ศาลหลักเมือง

ที่ตั้ง อยู่ในอำเภอเมือง บริเวณทิศเหนือของ สนามหน้าเมือง

ศาลหลักเมืองนครศรีธรรมราช อันเป็นที่ประดิษฐานหลักเมืองของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ภายในบริเวณประกอบด้วยอาคาร 5 หลัง ก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมแบบศรีวิชัยทรงเหมราชลีลา

ศาลหลักเมืองประดิษฐานอยู่ในอาคารหลังกลาง ส่วนอาคารเล็กที่รายล้อมทั้ง 4 ทิศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถือเป็นบริวาร 4 ทิศ เรียกว่า ศาลจตุโลกเทพทำหน้าที่พิทักษ์รักษาเมืองให้สงบร่มเย็นแคล้วคลาดจากอันตรายทั้งปวง ประกอบด้วยพระเสื้อเมืองศาล พระทรงเมืองศาล พระพรหมเมืองศาล และศาลพรบันดาลเมือง นับเป็นสถานที่สักการบูชาของประชาชนและนักท่องเที่ยวทั่วไป

ภาพที่ 2.12 ภาพเก๋งจีนวัดประตู่
ที่มา : <https://bit.ly/2kUGmWZ>

3 เก๋งจีนวัดประตู่

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง

สร้างขึ้นในปี.ศ. 2385 โดยเจ้าพระยามนทรฯ (น้อยกลาง) ผู้เป็นบุตรของเจ้าพระยามนทรฯ (น้อย) ผู้เป็นโอรสของพระเจ้าตากสินฯ เหตุที่เรียกว่า “ตึกเจ้าตาก” เนื่องจากตึกแห่งนี้นอกจากจะเก็บอัฐิเจ้าพระยามนทร (น้อย) แล้ว ยังมีพระบรมอัฐิของสมเด็จพระเจ้าตากสินฯอยู่ด้วย ตัวอาคารแสดงลักษณะสถาปัตยกรรมจีนอย่างเห็นได้ชัด คือ การใช้ด้านยาวของอาคารเป็นด้านหน้า ประตูแกะสลักไม้เป็นลายประแจจีน ดอกโบตันและมังกร ลักษณะชายคาโค้งงอนตามแบบสถาปัตยกรรมจีนตอนใต้

ภาพที่ 2.13 ภาพเก๋งจีนวัดแจ้
ที่มา : <https://bit.ly/2M79N4B>

4 เก๋งจีนวัดแจ้

ที่ตั้ง อยู่ในเขตวิทยาลัยสงฆ์ภาคทักษิณซึ่งอยู่ในวัดแจ้ ถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง

ตัวอาคารเป็นอาคารก่ออิฐถือปูนรูปทรงอย่างอาคารจีนภายในดิษฐานบวรบรรจุอัฐิของเจ้าพระยามนทร (หนุ) และหม่อมทองเหนียว ผู้เป็นชายา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ภาพพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช

ที่มา : <https://2g.pantip.com/cafe/blueplanet/topic/E12181091/E12181091.html>

5 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน, ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช เริ่มต้นจากการที่หน่วยศิลปากรที่ 8 กรมศิลปากร สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 11 นครศรีธรรมราช(ปัจจุบันคือสำนักศิลปากรที่ 14 นครศรีธรรมราช) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลโบราณสถานในเขตภาคใต้ตอนบนในปี พุทธศักราช 2507 ดำเนินการขุดแต่งบูรณะเจดีย์ยักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชระหว่างปี พุทธศักราช 2509 ถึง พุทธศักราช 2510 ได้โบราณวัตถุเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีสถานที่เก็บรักษาจากนั้นยังมีโบราณวัตถุที่ได้จากการสำรวจขุดค้นในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต รวม 7 จังหวัด พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราชจึงได้ถูกจัดตั้งขึ้น

ภาพที่ 2.15 ภาพกุฏิทรงไทย วัดวังตะวันตก

ที่มา : <https://bit.ly/2Ht3wwo>

6 กุฏิทรงไทย วัดวังตะวันตก

ที่ตั้ง 1375 ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

กุฏิทรงไทย หรือ กุฏิร้อยปี อีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอนุสาวรีย์ที่ตั้งอยู่ในวัดวังตะวันตก เป็นกุฏิไม้ทรงไทยเรือนเครื่องสับ 3 หลัง มีหลังคาจั่วแต่ละหลังคาคลุมเชื่อมต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเรือนฝาปะกน ตามประตู หน้าต่างและช่องลม ประดับด้วยลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองนคร ใช้เวลาในการก่อสร้างนานถึง 13 ปี ปี พ.ศ. 2535

ภาพที่ 2.16 ภาพเจดีย์ยักษ์ และ พระเงิน

ที่มา : <https://2g.pantip.com/cafe/blueplanet/topic/E12252321/E12252321.html>

7 เจดีย์ยักษ์ และ พระเงิน

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมือง

เจดีย์ยักษ์เป็นเจดีย์ประธานของวัดพระเงิน(ร้าง) เป็นเจดีย์ทรงระฆังขนาดใหญ่ เริ่มจากฐานเชิงซ้อนลดหลั่นกัน รองรับฐานบัวคว่ำบัวหงายซ้อนกัน 2 ฐานในผังกลม มาลัยเถา 1 เส้น ลวดบัวที่คล้ายบัวทรงกลม องค์ระฆังที่ผายออก บัลลังก์สี่เหลี่ยมและปล้องโฉน ส่วนปลียอดหักหายไปแล้ว จากรูปแบบ

เป็นเจดีย์ทรงระฆังในศิลปะอยุธยาแต่มีลักษณะท้องถิ่นปะปนแล้ว

กำหนดอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 21-22 นิทานของชาวเมืองนครศรีธรรมราชเล่ากันมาว่า ครั้งหนึ่งมียักษ์จะมาจับชาวเมืองกิน พระเจ้าศรีธรรมโศกราชออกมาทำให้พนันแข่งกันสร้างเจดีย์ระหว่างคนกับยักษ์ ฝ่ายคนสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ยังไม่เสร็จใช้กลลวงเอาไม้ดาตผ้าห่มให้ดูเหมือนเป็นเสร็จแล้ว ฝ่ายยักษ์เห็นก็โมโหว่าตนเองแพ้จึงกระโดดถีบยอดเจดีย์หักไปตกที่อื่น เป็นที่มาของชื่อเจดีย์ยักษ์

ภาพที่ 2.17 ภาพหอพระอิศวรและเสาชิงช้า

ที่มา : <https://bit.ly/2Ht6r8E>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8 หอพระอิศวรและเสาชิงช้า

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

เป็นโบราณสถานในศาสนาฮินดู เป็นที่ประดิษฐานศิวลึงค์ ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของพระอิศวรและฐานโยนิ รวมทั้งเทวรูปสำริดอีกหลายองค์ อาทิ เทวรูปศิวนาฏราช พระอุมาและพระพิฆเนศ ซึ่งจำลองจากองค์จริงที่เก็บรักษาไว้ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช

ภาพที่ 2.18 ภาพหอพระนารายณ์

ที่มา : <https://bit.ly/2JnLbqN>

9 หอพระนารายณ์

ที่ตั้ง ตรงข้ามหอพระอิศวรและเสาชิงช้า ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

เป็นโบราณสถานในศาสนาพราหมณ์อีกแห่งหนึ่ง อาคารหอพระนารายณ์เดิมไม่สามารถสืบทราบรูปแบบได้ สิ่งสำคัญที่พบภายในหอพระนารายณ์ ได้แก่ เทวรูปพระนารายณ์สลักจากหินทรายสีเทาทรงมาลารูปกระบोक ปลายสอบและพระหัตถ์ขวาทรงสังข์ กำหนดอายุราวพุทธศตวรรษที่ 10-11 ซึ่งปัจจุบันได้เก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช โบราณวัตถุที่ตั้งอยู่ในหอพระนารายณ์ขณะนี้คือ เทวรูปพระนารายณ์จำลองจากองค์จริงที่พบในแหล่งโบราณสถานคดีอำเภอสิชล

ภาพที่ 2.19 ภาพ Pixzel Caffe

ที่มา : <http://www.paiduaykan.com/travel/pixelcaffe>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10 Pixzel Caffe

ที่ตั้ง 558 ถนนราชดำเนิน นครศรีธรรมราช (ริมด้านขวาของวัดมหาธาตุ ทางเข้าลานจอดรถ) เป็นร้านกาแฟตกแต่งอย่างเก๋ไก๋ ตั้งอยู่ตรงข้ามกับวัดพระมหาธาตุ ตัวร้านเป็นบ้านไม้เก่า 2 ชั้น สดุดคลาสสิก ซึ่งเจ้าของร้านได้แรงบันดาลใจมาจากร้านกาแฟในเมืองหลวงพระบาง จึงกลับมาয়บ้านเกิดเพื่อเปิดร้านกาแฟ โดยปรับปรุงอาคารเก่าแต่คงอนุรักษ์อาคารในรูปแบบเดิมไว้ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่รวมตัวของช่างภาพและศิลปินท้องถิ่น เพื่อจัดแสดงทั้งภาพวาดและภาพถ่ายหรืองานศิลปะต่างๆ หมุนเวียนกันไป โดยอาศัยผนังหรือพื้นที่ว่างภายในร้าน

ภาพที่ 2.20 ภาพร้านอาหาร โกปี

ที่มา : <http://www.bloggertrip.com/copee-nakhonsithammarat/>

11 ร้านอาหาร โกปี

ที่ตั้ง ซอยนางงาม นครศรีธรรมราช (ข้างศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช)

ภายในร้านโกปีดูเผินๆ เหมือนได้เห็นภาพย้อนกลับไปช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ผู้คนต่างมานั่งทานมือเข้ากันคับคั่ง มีทั้งชา กาแฟ อาหารจีนขึ้นชื่ออย่างบักกุดเต้ และปาต่องโก๋ บรรยากาศแบบนี้อาจเกิดขึ้นเพราะการตกแต่งร้าน อุปกรณ์ข้าวของเครื่องใช้ และเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ที่ดูเป็นยุคสมัยเก่าทั้งหมดทำให้อดคิดไม่ได้ว่า กำลังยืนดูภาพประวัติศาสตร์ในอดีตฉายออกมาให้เห็นอีกครั้ง

ภาพที่ 2.21 ภาพร้านขนมจีนเส้นสดแม่แอ็ด

ที่มา : <http://review.tourismthailand.org/khanomjeen/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12 ร้านขนมจีนเส้นสดแม่แอ็ด

ที่ตั้ง หลังวัดพระมหาธาตุ 84 ถนนศรีธรรมราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง เป็นร้านขนมจีนชื่อดังเปิดมาสิบกว่าปี ถือว่าเป็นเจ้าแรกของเมืองนครที่ทำเส้นสดขาย รสชาติดี สะอาด อร่อย เมนูขนมจีนของที่นี่จะขายเป็นชุด มีให้เลือกทั้งชุดเล็กราคา 90 บาท ชุดใหญ่ราคา 120 บาท ใน 1 ชุด ก็จะมีขนมจีน 1 ถ้วย น้ำแกง 3 อย่าง ได้แก่ น้ำกระเทียม น้ำพริก แกงไตปลา พร้อมผัก เครื่องเคียงหลากหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีของทานเล่นอีกมากทั้งทอดมันกุ้ง หมูทอด หรือขนมหวานก็ อร่อยไม่แพ้กัน

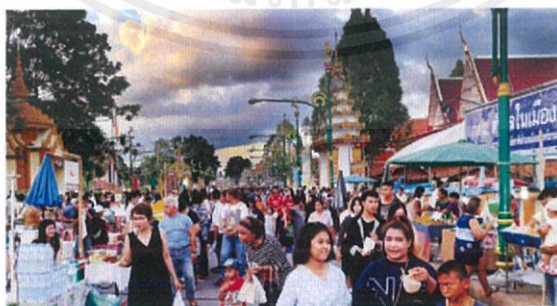

ภาพที่ 2.22 ภาพร้านโรตี่ป่าหนอม

ที่มา : <https://www.chillpainai.com/scoop/9680/>

13 ร้านโรตี่ป่าหนอม

ที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ร้านน้ำชาเมืองคอนแปลกกว่าถิ่นอื่นตรงแผงอยู่ในร้านโรตี้ และร้านที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางคือ ร้านป่าหนอมไม่ว่าจะวนไปทางไหน ลัดเลาะไปทางใด มักพบร้านโรตี่ป่าหนอมอยู่เนืองๆ เพราะทั้งหมดมีกว่า 30 สาขา

ภาพที่ 2.23 ภาพตลาดหน้าพระธาตุ

ที่มา : <https://pantip.com/topic/36868905>

14 ตลาดหน้าพระธาตุ

ที่ตั้ง หน้าวัดพระมหาธาตุ ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยความร่วมมือของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครศรีธรรมราช หอการค้าจังหวัด นครศรีธรรมราช อีกทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันจัดขึ้น โดยจัดขึ้นทุกๆวันเสาร์ ตั้งแต่เวลาสี่โมงเย็น ถึงสี่ทุ่ม บรรยากาศของตลาดนั้นเหมือนเราเดินย้อนกาลเวลาไปเมื่อ 50 ปีก่อน พ่อค้าแม่ค้าต่างแต่งตัว ย้อนยุคนุ่งผ้าถุงสวยๆมาขายของมีอาหารพื้นบ้านที่หาทานได้ยาก ทั้งคาวหวาน ให้เลือกกินกันอย่าง ใจจดใจจ่อสองข้างทาง

ภาพที่ 2.24 ภาพ CentralPlaza Nakhon Si Thammarat

ที่มา : <http://paapaii.com/travel-centralplazanakhonsithammarat/>

15 CentralPlaza Nakhon Si Thammarat

ที่ตั้ง หัวถนน 8,9/8 หมู่ที่ 7 ตำบลนาสาร อำเภอพระพรหม

ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซา นครศรีธรรมราช ที่มาพร้อมกับดีไซน์คอนเซ็ปต์ภายใต้แนวคิดแสงเงา Shadow Play นำลวดลายหนังตะลุงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมทางใต้ มาเป็นจุดเด่นของ ศูนย์การค้า โดยมี มาสคอต “ลุงสุข แห่งสุขนคร” เป็นตัวแทนแห่งความสุขที่จะเข้าไปเติมเต็มรอยยิ้ม

ภาพที่ 2.25 ภาพร้าน 12 นักกษัตริ์ สินค้า OTOP

ที่มา : <https://www.rakbankerd.com/travel/view.php?id=71&type=4>

16 ร้าน 12 นักกษัตริ์ สินค้า OTOP

ที่ตั้ง 895 ถนนท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมือง ด้านหลังของสำนักงาน ททท. นครศรี

จำหน่ายสินค้าขึ้นชื่อ งานฝีมือ มีทั้งเครื่องจักสาน ย่านลิเภา ลายแกะสลักหนังตะลุง ผ้านุ่ง ผ้าซิ่น

ผ้ายก และอื่นๆอีกมากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 ภาพตลาดท่าช้าง

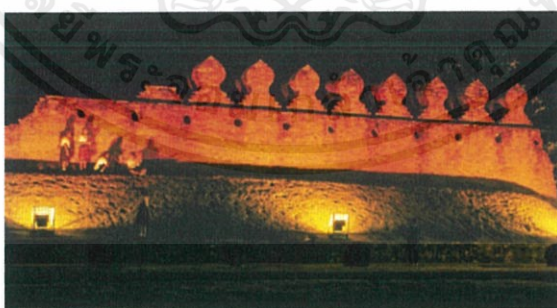
ที่มา : <https://travel.thaiza.com/guide/252750/>

17 ตลาดท่าช้าง

ที่ตั้ง ถนนท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมือง

ถนนท่าช้าง คืออีกหนึ่งจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นถนนย่านงานหัตถกรรมเต็มไปด้วยงานฝีมือของชุมชนจากหลายหมู่บ้านในจังหวัด นครศรีธรรมราช มีร้านค้า และประเภทของสินค้ามากมายนับไม่ถ้วน

นอกจากนี้ยังมีร้านขายผ้าทอเมืองนคร เครื่องเงิน เครื่องถมเงินถมทอง เครื่องจักสาน สินค้าพื้นเมือง เลือกซื้องานหัตถกรรม เครื่องถมเงินถมทอง เครื่องเงิน สินค้าพื้นเมือง และสินค้าอื่นๆ อีกมากมาย โดยร้านสิบสองนักษัตร คือร้านที่เป็นจุดเด่นของย่านนี้ ถนนสายหัตถกรรมท่าช้างจะให้บริการนักท่องเที่ยวได้ตั้งแต่ 8.00 น. ถึงประมาณ 18.00 น. ทุกวัน

ภาพที่ 2.27 ภาพกำแพงเมืองนครศรีธรรมราช

ที่มา : <https://www.facebook.com/Nakhonsithammarathistoriccityofsouthernthailand/>

18 กำแพงเมืองนครศรีธรรมราช

ที่ตั้ง ตำบลคลัง อำเภอเมือง

กำแพงเมืองนครศรีธรรมราช เป็นโบราณสถานที่สำคัญของจังหวัด เป็นเครื่องแสดงความเก่าแก่

แข็งแกร่ง ความเจริญรุ่งเรือง และประวัติศาสตร์อันยาวนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 อำเภอปากพนัง ประเพณีชักพระ

ภาพที่ 2.28 ภาพแผนที่ชี้ที่ตั้งของอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : <https://bit.ly/2HcgzDn>

ความเป็นมา

สมัยรัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ให้จัดการปกครองท้องที่ให้มีมณฑลเทศาภิบาล ใน ร.ศ. 114 อำเภอปากพนัง มีชื่อว่า “อำเภอเบ็ญชัด” หมายความว่าที่ซึ่งคลื่นชัดเอาเปลือกหอย หรือเบ็ญชัดจากท้องทะเลขึ้นตรงนี้ เบ็ญในสมัยโบราณใช้เงินตรา คือ สี่กลองในการแลกเปลี่ยนสินค้า แต่เบ็ญที่ชัดขึ้นมาจากท้องทะเลเป็นเปลือกหอยชนิดหนึ่งที่มีความทนทานและสวยงาม ซึ่งหาได้ไม่่ง่ายนัก ผู้คนจึงนำไปใช้เป็นเงินตราได้มากขึ้น

อำเภอปากพนัง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดนครศรีธรรมราชห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ 36 กิโลเมตร เป็นอำเภอที่มีพื้นที่ติดต่ออำเภอหัวไทรและอำเภอเชียรใหญ่ ทิศตะวันตก ติดต่ออำเภอเมืองนครศรีธรรมราช และมีพื้นที่ติดต่อกับอ่าวปากพนัง มีเนื้อที่ประมาณ 459.631 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 287,443.75 ไร่ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มไม่มีภูเขาหรือเนินสูงมีลำน้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปากพนัง ซึ่งมีต้นกำเนิดจากภูเขาหลวงที่อยู่ติดเป็นแนวเดียวกัน กับเทือกเขาบรรทัด สำหรับการคมนาคมทางบก ถนนสายสำคัญ ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 4015

อำเภอปากพนัง มีประชากรทั้งสิ้น 107,631 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำสวนต่างๆ (สวนส้มโอพันธุ์แสงวิมาน ของหมู่ที่ 13 ตำบลคลองน้อย) การประมงทั้ง ประมงทะเล ประมงชายฝั่งขนาดเล็ก การประมงน้ำจืด และการเพาะเลี้ยงกุ้ง

การปกครองแบ่งออกเป็น 1 เทศบาลเมือง 16 องค์การบริหารส่วนตำบล 16 ตำบล 142 หมู่บ้าน เมืองปากพนังเป็นหัวเมืองของเมืองนครศรีธรรมราช ด้วยเหตุผลของทำเลที่ตั้งเหมาะสมในการเป็นเมืองท่า เอื้ออำนวย ต่อการคมนาคมขนส่งทางน้ำ ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลและความอุดมสมบูรณ์ของที่ราบลุ่ม เหมาะสมแก่การทำนาข้าว อำเภอปากพนังเดิมมีชื่อเรียกว่า “อำเภอเบ็ญชัด” ตั้งขึ้นโดยการรวมแขวงหรือหัวเมือง 4 แห่ง คือเมืองพนัง เมืองพิเชียรที่เบ็ญชัด ที่ตรงตั้งเป็นอำเภอ เมื่อ ร.ศ.116 (พ.ศ.2440) ต่อมาเปลี่ยนชื่อจากอำเภอเบ็ญชัด มาเป็นชื่ออำเภอ

ปากพนัง เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2445

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปากพนังเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีต เพราะสภาพภูมิศาสตร์และท้องถิ่น อำเภopakพนังเป็นจุดรวมอำเภอใกล้เคียงถือเป็นแหล่งรวมในการขนส่งสินค้าทางเรือ การประมง มี เรือเดินทะเลรับ - ส่งคนโดยสารจากปากพนังไปต่างประเทศถึงรัฐตรังกานู เรือเดินทะเลค้าขาย ระหว่างปากพนัง กับกรุงเทพฯ สินค้าจากอำเภอใกล้เคียงที่จะส่งไปต่างประเทศหรือกรุงเทพฯ จะต้อง ผ่านปากพนังทั้งสิ้น ดังปรากฏตามพระราชหัตถเลขา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในคราวเสด็จประพาสปากพนัง เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2448 ตอนหนึ่งความว่า “อำเภอปากพนังนี้ได้ ทราบอยู่แล้วว่าเป็นที่สำคัญอย่างไร แต่เมื่อไปถึงฝั่งรู้สึกว่าจะตามทีคาดคะเนนั้นผิดไปเป็นอันมาก ไม่นึก ว่าจะใหญ่โตมั่งมีถึงเพียงนี้”

สภาพตัวเมืองปากพนังเป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตในด้านเศรษฐกิจพอสมควร และ ประชากรอยู่อย่างหนาแน่นเหมาะสม กับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบ “เทศบาล” จึงยกฐานะ บางส่วนของตำบลปากพนังฝั่งตะวันออก ตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก ตำบลบางพระ ตำบลหูล่อง ของ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามหลักเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ขึ้นเป็นเทศบาลเมือง มีนาม ว่า “เทศบาลเมืองปากพนัง” ตามพระราชกฤษฎีกาการจัดการจัดตั้งเทศบาลปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2480 โดยอาศัยอำนาจตามความมาตรา 42 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476 ซึ่งสำนักงานเทศบาลเดิมได้อาศัยสโมสรทาง ราชการของอำเภอปากพนัง ถนนชายน้ำ เป็นสถานที่ทำงาน

อดีตนั้นลุ่มน้ำปากพนังมีความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรกรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้ ซึ่งเปรียบเสมือนอู่ข้าว อู่น้ำของเมืองนครศรีธรรมราช และยิ่งไปกว่านั้นปากพนังเป็นเมืองท่าของ จังหวัดนครศรีธรรมราชและมีท่าจอดเรือ มีเรือต่างประเทศเข้ามาค้าขาย เมืองปากพนังถือได้ว่าเป็น เส้นทางลำเลียงสินค้าออกสู่ทะเลเพื่อติดต่อกับเมืองอื่นๆ ทั้งในและนอกประเทศ

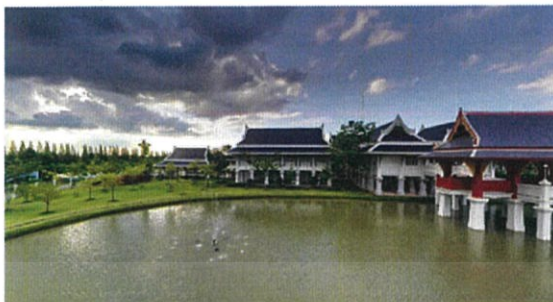
ปัจจุบันแม่น้ำปากพนังยังคงมีสภาพสวยงามตามธรรมชาติและมีหลายสิ่งหลายอย่างที่น่าล่อง เรือเที่ยวชม แม่น้ำปากพนัง ซึ่งสังเกตได้ว่า ทั้งสองฝั่งแม่น้ำปากพนัง ประกอบไปด้วยตึกสูง ลักษณะ คล้ายคอนโดมิเนียม ตึกสูงเหล่านี้ไม่มีคนพักอาศัย เพราะภวนายทุนคนไทยและชาวต่างชาติก่อสร้างไว้ ให้นักนางแอนเข้าไปทำรัง เพื่อเก็บรังนกไปขาย ถ้าสังเกตดูจะเห็นว่าตึกเหล่านี้ถูกสร้างออกแบบ ผิดแผกไปจากตึกธรรมดาทั่วไป คือมีช่องขนาดเล็กกรอบตึก สำหรับนกสอดเข้าออกได้ และมีบาน หน้าต่างแต่ละชั้น เพื่อระบายอากาศ จากเดิมมีบ้านนกนางแอนประมาณ 30 หลัง ตอนนี้ได้มีนัก ลงทุนหลายรายให้ความสนใจเข้ากว้าวนซื้อที่ดินในอำเภอปากพนังตามเส้นทางที่นกบินผ่าน เพื่อสร้าง รังนกนางแอน และกำลังก่อสร้างอีกกว่า 10 หลัง ส่วนเรื่องตลาดรองรับมีทั้งในและต่างประเทศ

การคมนาคม

ในตัวอำเภอปากพนัง มีรถประจำทางและรถจักรยานยนต์รับจ้างวิ่งบริการรอบเมือง และมีเรือรับจ้างสำหรับนั่งข้ามแม่น้ำหรือชมวิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.29 ภาพตําหนักประตํบแรมปากพนัง

ที่มา : <https://www.bloggang.com/data/p/praingpayear/picture/1265538237.jpg>

1 ตําหนักประตํบแรมปากพนัง

ที่ตั้ง ตําบลหูล่อง อําเภอปากพนัง

ป็นพระตําหนักแห่งแรกและแห่งเดียวของประเทศ ที่ก่อสร้างขึ้นจากความร่วมแรงร่วมใจของประชาชนชาวไทย เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นที่พระองค์ท่านทรงเมตตาต่อเหล่าพสกนิกรชาวปากพนัง พระตําหนักประตํบแรม ถูกสร้างขึ้นในโครงการสร้างบ้านให้พ่อซึ่งดำเนินการโดยความร่วมมือของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชและชาวไทยทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นพระตําหนักทรงงาน ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในคราวเสด็จอยู่ และทรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช ภายในพระตําหนักประกอบไปด้วยกลุ่มอาคารพระตําหนักฯ มีลักษณะสถาปัตยกรรมภาคใต้ ตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ภาพที่ 2.30 ภาพประตํบายนํ้าอุทกวิทยาประสิทธิ

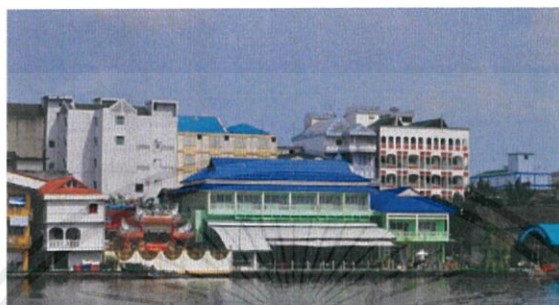
ที่มา : <https://bit.ly/2MaVNqG>

2 ประตํบายนํ้าอุทกวิทยาประสิทธิ

ที่ตั้ง บ้านบางปี่ อําเภอปากพนัง

ป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนา พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เองสารนเป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญตําเนาไปเซประยชนดานการค้ําไม่วากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อช่วยเหลือบรรเทา ความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง และพื้นที่ใกล้เคียง ช่วยแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง น้ำเค็ม และปัญหา ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างครบวงจร

ภาพที่ 2.31 ภาพบ้านรังนก
ที่มา : <https://bit.ly/2JnN1ri>

3 บ้านรังนก ที่ตั้ง อำเภอปากพนัง

อำเภอที่มีชื่อในเรื่องของนกนางแอ่นที่เข้ามาทำรังอยู่ในชุมชนเมือง มีบ้านและตึกแถวหลายหลังที่ถูกปิดลง เนื่องจากมีนกนางแอ่นจำนวนมาก เข้าไปอาศัยอยู่และทำรังในบ้านเหล่านั้น เช่นเดียวกับนกที่อาศัยอยู่ตามถ้ำหรือเกาะ ลักษณะบ้านเป็นตึกสูงประมาณ 6 ชั้น ปิดทึบตลอดทั้งตึกจะมีเพียงช่องเล็กๆ ที่จะให้นักบินเข้าออกเพื่อทำรัง จะเห็นได้มากมายในอำเภอปากพนัง

ภาพที่ 2.32 ภาพวัดนันทาราม

ที่มา : <http://www.vitipakpanang.com /ประเพณี/วัดนันทาราม/>

4 วัดนันทาราม

ที่ตั้ง 230/1 ถนนชายน้ำ ตำบลปากพนังฝั่งตะวันออก อำเภอปากพนัง

เป็นวัดที่ประดิษฐานหลวงพ่อมุด พระพุทธรูปหินทรายแดง ศิลปสมัยกรุงศรีอยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.33 ภาพบ้านวงศ์เปี้ยสัจจ์

ที่มา : <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/info/attraction/detail/itemid/21338>

5 บ้านวงศ์เปี้ยสัจจ์

ที่ตั้ง 187/8 หมู่ 2 ตำบลบางพระ อำเภอปากพนัง

บ้านวงศ์เปี้ยสัจจ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ริมแม่น้ำปากพนัง บางช่วงจะมีที่นั่งห้อยให้เห็นในช่วงเวลากลางคืน ยังมีที่พักให้บริการพร้อมอาหาร และกิจกรรมต่างๆ มากมายเช่น ล่องเรือ และตกปลา

ภาพที่ 2.34 ภาพไร่จันทรงชี

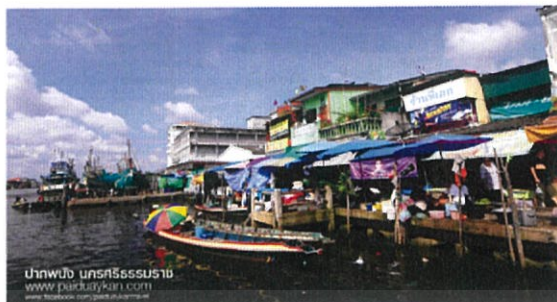
ที่มา : <http://www.paiduaykan.com/travel/ที่เที่ยวปากพนัง>

6 ไร่จันทรงชี

ที่ตั้ง ชุมชนบ้านขนานนก ตำบลขนานนก อำเภอปากพนัง

เป็นที่ตั้ง ศูนย์การเรียนรู้ “การทำตาลจาก” เจ้าของไร่ คือ คุณลุงโกวิท จันทรงชี ซึ่งแต่ก่อนมีอาชีพเกษตรกรปลูกปาล์ม ยางพารา มะพร้าว ทำนาทุ่งบ้าง ต่อมาได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพื่อเข้ามาวิเคราะห์ดินและน้ำเพื่อขอจัดทำแปลงสาธิตในการปลูกต้นจาก เริ่มต้นที่จำนวน 3 ไร่ แปลงสภาพจากนาทุ่งร้างเป็นป่าจาก เริ่มเก็บผลผลิตจากต้นจากได้ มีการทำตาลจาก และผลผลิตหลายอย่าง สร้างรายได้ให้กับครอบครัวต่อเดือนในหลักหลายหมื่นบาท นับจากวันนั้น ถึงวันนี้ เป็นเวลา 14 ปีแล้ว ที่นาทุ่งร้างกลายเป็นป่าจากที่แสนอุดมสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.35 ภาพตลาด 100 ปีปากพนัง

ที่มา : <http://www.paiduaykan.com/province/south/nakhonsithammarat/oldmarket.html>

7 ตลาด 100 ปี ปากพนัง

ที่ตั้ง บริเวณท่าเรือข้ามฝากฝั่งตะวันออก ถนนพานิชสัมพันธ์ อำเภอปากพนัง

เป็นตลาดเก่าแก่ดั้งเดิมมากกว่า 100 ปี อาคารบ้านเรือนส่วนใหญ่สร้างด้วยไม้ ด้วยความที่ไม่ได้เป็นตลาดปรุงแต่ง ให้เก่าเหมือนหลาย ๆ ที่ ความเรียบง่ายและธรรมชาติของวิถีชีวิตผู้คนแถวนั้นจึงดูมีมนต์ขลังดึงดูดให้เข้าไปเยี่ยมชม ปัจจุบันมีสินค้าของฝากวางขายทั่วไป ตลาดจะขายในช่วงบ่ายสามโมงถึง 6 โมงเย็น โดยตลาดแห่งนี้ตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำ ช่วงต้นตลาดจะเป็นร้านขายของ ลักษณะเป็นห้องแถวติดกันเป็นบล็อก ๆ ส่วนใหญ่ขายขนม พื้นบ้าน อย่างขนมลา มีให้เลือกทั้งแบบกรอบกับแบบเหนียวผสมน้ำผึ้ง นอกจากนี้ ยังมีถั่ว มันขี้หนู (หัวมันชนิดหนึ่ง) และแห้วพื้นบ้าน ของกินแบบบ้าน ๆ รวมถึงอาหารทะเลสดๆ ราคาเยือกเยือกที่ชาวประมงจะมาส่งแม่ค้าทุกวัน และมีปลากระบอกแห้งของขึ้นชื่อของที่นี่

ภาพที่ 2.36 ภาพตลาดย้อนยุคปากพนัง

ที่มา : <http://www.paiduaykan.com/province/south/nakhonsithammarat/pakphanan-goldmarket.html>

8 ตลาดย้อนยุคปากพนัง

ที่ตั้ง อยู่บริเวณสองริมฝั่งคลองบางฉลาก ถนนพานิชสัมพันธ์ อำเภอปากพนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างขึ้นเพื่อสะท้อนบรรยากาศในอดีตของวิถีชีวิตชาวใต้จึงถือเป็นตลาดโบราณที่น่าสนใจอีกที่หนึ่ง
 บรรยากาศของตลาดจะครึกครื้นตั้งแต่ปากทางเข้าที่มีนักดนตรีมาขับกล่อมเพลงไทยๆให้เข้ากับยุค
 สมัย ภายในตลาดพ่อค้าแม่ค้าต่าง มีการเทียบเคียงเสมือนอยู่ในยุคก่อนจริงๆ เหล่าพ่อค้าแม่ค้าบาง
 คนต่างพากันแต่งกายย้อนยุค ส่วนภาชนะที่ใส่ขนม จะเป็นเครื่องปั้น ดินเผา ใบตอง ใบบัว หมายจาก
 ภาชนะที่สานด้วย ใบจาก เป็นภูมิปัญญาพื้นถิ่นของปักษ์ใต้ ใช้แทนกระบวยสำหรับตักน้ำ หากเป็น
 ถุงจะใช้เพียงถุงกระดาษเท่านั้น อาหารมีทั้งคาวหวานและอาหารท้องถิ่นที่ขึ้นชื่อ อย่างหมี่ผัด
 ปากพิ้ง ข้าวยา ลูกชุบ ขนมหวานต่างๆ รสชาติอร่อยเกือบทุกร้าน หากมาเดินเที่ยวตลาดย้อนยุค
 ปากพิ้งควรเตรียมท้องให้ว่างไว้ จะได้ลิ้มลองรสชาติอาหารต่างๆ ได้แบบ เต็มที่ ตลาดย้อนยุค
 ปากพิ้งไม่ใช่แค่เพียงสร้างรายได้ให้คนในละแวกนี้เท่านั้น หากแต่ยังเป็นสืบสานมรดก ของกินของใช้
 จากคนรุ่น ก่อนส่งต่อถึงคนรุ่นใหม่ ให้ได้รู้จักและภาคภูมิใจ รวมถึงช่วยกันสืบทอดภูมิปัญญาอันเป็น
 เอกลักษณ์ของที่นี่

ภาพที่ 2.37 ภาพแหลมตะลุมพุก

ที่มา : <https://pantip.com/topic/33351479>

9 ชายทะเลปากพิ้งและแหลมตะลุมพุก

ที่ตั้ง ตำบลแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพิ้ง

แหลมตะลุมพุกตั้งอยู่ตอนบนของอำเภอปากพิ้งในด้านที่ติดกับทะเลด้านใน บริเวณนี้เป็นถิ่นที่ตั้งของ
 หมู่บ้านชาวประมง ในขณะที่ด้านนอกซึ่งติดกับอ่าวไทยนั้น มีลักษณะเป็นหาดทรายและเรียงรายด้วย
 ต้นสนขึ้นตลอดแนว แหลมตะลุมพุกเป็นที่รู้จักจากเหตุการณ์พายุโซนร้อน พัดถล่มเมื่อวันที่ 25
 ตุลาคม พ.ศ.2535 ที่มีระดับน้ำสูงถึง 5 เมตร กำลังลม 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และก่อให้เกิดคลื่นสูง
 ถึง 6.8 เมตร และในเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้มีชาวแหลมตะลุมพุกสูญหายกว่า 1,300 คน
 ปัจจุบันที่นี่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่เพียงมีเรื่องเล่าของอดีตบอวลอยู่ หากยังเป็นแหล่งรวมร้าน
 อาหารซีฟู้ดเค้าลาวทะเลสวยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 อำเภอทุ่งสง ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ภาพที่ 2.38 ภาพแผนที่ชี้ที่ตั้งของอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่มา : th.wikipedia.org/wiki/อำเภอทุ่งสง/

ความเป็นมา

ตามตำนานเมืองนครศรีธรรมราช ประมาณ พ.ศ.1588 ปีมะเมีย ขณะนั้นเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองร้าง เนื่องจากเกิดโรคระบาดขึ้นในเมือง คนจึงอพยพหนีโรคระบาดทิ้งเมืองไปอยู่ป่า ต่อมาเมื่อเจ้าศรีราชา บุตรพระพนมวังและนางผดียงทอง ได้เป็นเจ้าของเมืองนครศรีธรรมราช ได้ยกช้างม้าวัวพลมาจากเมืองเวียงสระมาตั้งอยู่ในเมืองนครศรีธรรมราช จัดซ่อมแซมบ้านเมือง พระบรมธาตุและวัดวาอารามและให้คนออกไปสร้างป่าเป็นนาในพื้นที่ตำบลชะมายในปัจจุบันเข้าใจว่าคงตั้งถิ่นฐานเป็นบ้านเมืองมาตั้งแต่สมัยนั้น ต่อมาในแผ่นดินพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ปลายสมัยอยุธยา พระยาสุรหทัยได้มาเป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช และได้จัดการปกครองบ้านเมืองตั้งข้าราชการ เมืองนครศรีธรรมราช ผู้ใหญ่ ผู้น้อย ขึ้นครบตามตำแหน่ง ในสมัยรัชกาลที่ 2 พ.ศ.2354 พื้นที่อำเภอนี้เป็นแขวง แบ่งการปกครองเป็น 4 แขวง หรือ 4 ที่ มีนายปกครอง

ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2439 มีการแบ่งการปกครองเป็นมณฑล เมือง อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน จึงได้รวมพื้นที่ 4 แขวง ช้างต้น และพื้นที่ใกล้เคียง ตั้งเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ.2440 เรียกว่า อำเภอทุ่งสง แบ่งการปกครองเป็น 22 ตำบลอำเภอทุ่งสงมีพื้นที่กว้างขวางมาก ไม่สะดวกในการปกครอง ทางราชการจึงได้แยกตำบลล้าทัพไปอยู่ในการปกครองของอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และต่อมาเมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงได้อนุมัติให้ตั้งอำเภอ กิ่งอำเภอใหม่แยกจากอำเภอทุ่งสง ตามลำดับ ดังนี้ อำเภอทุ่งใหญ่เมื่อปี พ.ศ.2504 อำเภอนาบอนเมื่อปี พ.ศ.2524 กิ่งอำเภอบางขันเมื่อปี พ.ศ.2527

ปี พ.ศ. 2482 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกทั่วภาคใต้ อำเภอทุ่งสงจึงเป็นสถานที่สำคัญในเป้าหมาย เพราะญี่ปุ่นได้วางแผนที่จะรวมพลที่อำเภอทุ่งสง และจะเคลื่อนพลเข้ากรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ จึงทำให้สถานที่หลายแห่งได้รับความเสียหายจากระเบิด โดยเฉพาะสถานีรถไฟรอรอยจากระเบิดพอที่จะมีให้เป็นสระน้ำหลังสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสง และลูกระเบิดที่ตั้งแสดงที่บันไดทางขึ้นที่ว่าการอำเภอ 2 ลูก นอกจากนี้วัดโคกหม้อเดิมได้เปลี่ยนชื่อเป็นวัดชัยชุมพล เนื่องจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการรวมพลทหารญี่ปุ่นกันที่วัด

ทุ่งสงเป็นอำเภอใหญ่ที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ประมาณ 802,977 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 501,860.02 ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ห่างจากตัวเมืองนครศรีธรรมราชประมาณ 60 กิโลเมตร ที่ตั้งชุมชนของอำเภอทุ่งสงในปัจจุบันอยู่ในท้องที่ตำบลปากแพรก ส่วนท้องที่ตำบลทุ่งสง อยู่ในเขตอำเภอนาบอนห่างจากที่ว่าการอำเภอทุ่งสงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 30 กิโลเมตร เนื่องจากในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปิยมหาราช ได้มีการสำรวจเส้นทางรถไฟสายใต้ในขั้นแรก ได้กำหนดแนวเส้นทางรถไฟผ่านท้องที่อำเภอทุ่งสง และกำหนดตั้งสถานีชุมทางรถไฟในท้องที่ตำบลทุ่งสงชื่อว่า “ชุมทางทุ่งสง” ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงแนวเส้นทางรถไฟ ผ่านตำบลทุ่งสงมาผ่านตำบลปากแพรกและกำหนดที่ตั้งชุมทางทุ่งสงไว้ในท้องที่ตำบลปากแพรกดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ชุมชนในตำบลปากแพรกจึงมีชื่อเรียกว่า “ทุ่งสง”

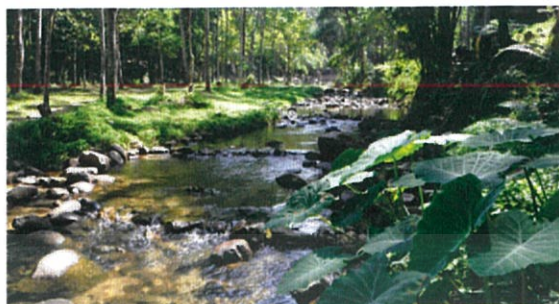
เมื่อมีการสร้างทางรถไฟสายใต้โดยทางการรถไฟซึ่งมีการสร้างและเปิดใช้งานเป็นช่วงๆ ตั้งแต่สมัยรัชการที่ 5 มาสำเร็จเสร็จสิ้นตลอดสายในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้เลือกทุ่งสงเป็นสถานีชุมทางใหญ่เป็นจุดรวมและจุดจ่ายรถไฟของภาคใต้ การเป็นชุมทางรถไฟนี้ทำให้จุดศูนย์กลางของเมืองที่เคยอยู่บริเวณตลาดใน ย้ายไปอยู่ริมทางรถไฟและบริเวณโดยรอบ

ปัจจุบันเรายังคงเห็นภาพความรุ่งเรืองในอดีตจากอาคารบ้านเรือนเก่าแก่ตามถนนรถไฟ ต่อมาการคมนาคมทางบกได้เข้ามามีบทบาท มีการพัฒนาถนนเพื่อใช้ในการเดินทาง โรงงานขนาดใหญ่ ๆ เห็นว่าพื้นที่นี้มีวัตถุดิบในการผลิตมากมาย เป็นทำเลทองให้เกิดการตั้งโรงงานมากขึ้น ทุ่งสงเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง เมื่อเกิดทางหลวงหมายเลข 41 หรือทางหลวงสายเอเชีย ซึ่งเปิดใช้ในช่วงปี พ.ศ.2523 ถนนสายนี้ทำให้ทุ่งสงกลายเป็นชุมทางการคมนาคมทางรถยนต์มาจนถึงปัจจุบัน

การคมนาคม

ในตัวอำเภอทุ่งสง มีรถประจำทางและรถจักรยานยนต์รับจ้างวิ่งบริการรอบอำเภอทุ่งสง มีรถโดยสารประจำทางจากอำเภอทุ่งสงไปอำเภอใกล้เคียงหรือจังหวัดใกล้เคียง และยังมีชุมทางรถไฟ

สถานที่ท่องเที่ยว

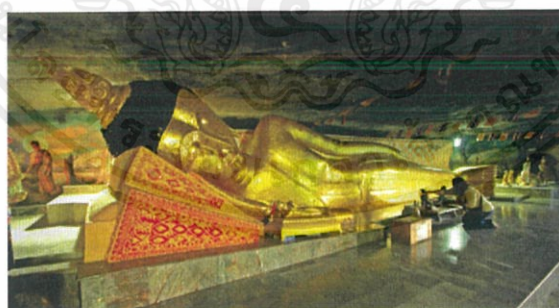
ภาพที่ 2.39 ภาพป่าดิบชื้นริมลำธาร

ที่มา : http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=1064

1 อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง

ที่ตั้ง หมู่ที่ 7 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง

เป็นอุทยานแห่งชาติที่สำคัญเนื่องจากมีพื้นที่ซึ่งเป็นเทือกเขาสูงทอดยาว มียอดสูงสลับซับซ้อนทำให้เกิดทิวทัศน์ที่สวยงาม และเป็นป่าต้นน้ำลำธาร มีน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกโยง น้ำตกหนานปลิว เหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาหาความรู้ ประกอบกับมีสภาพป่าดงดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีความสำคัญต่อวงจรชีวิตของพืช และสัตว์ป่า และสภาพแวดล้อมข้างเคียงด้วย

ภาพที่ 2.40 ภาพพระพุทธรูปปางไสยาสน์ภายในถ้ำ

ที่มา : <http://singcring.blogspot.com/2015/01/one-day-trip-12-2558.html>

2 วัดถ้ำตลอด

ที่ตั้ง ห่างจากที่ว่าการอำเภอทุ่งสง 500 เมตร ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง

ถ้ำตลอดเป็นถ้ำที่หันหน้าไปทางทิศเหนือ และสามารถเดินทะลุจากปากถ้ำไปสู่อีกฝั่งหนึ่งได้ ภายในถ้ำมีบรรยากาศเย็นสบาย ทั้งยังมีพระพุทธรูปปางไสยาสน์สวยงามหนึ่งองค์ มีความยาว 11 เมตร หัน

เศียรไปทางทิศใต้ พระบาทหันไปทางปากถ้ำ ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า ในปี พ.ศ.2431 นายบุญช่วย กุมาร เอกสารนเป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จันทร์ ได้รวบรวมเงินจากผู้มีจิตศรัทธา สร้างพระพุทธรูปไสยาสน์องค์นี้ขึ้น และต่อมาได้สร้างพระพุทธรูปอื่นๆ เรียงรายไปกับผนังถ้ำด้านทิศตะวันตกเพื่อเป็นพุทธบูชาขึ้นมาตามลำดับ ส่วนผนังถ้ำทั้งสองด้าน ยังนำต้นตาดด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังฝีมือของครูแนบ ทิชินพงศ์ ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมสาขาจิตรกรรม ประจำปี พ.ศ.2534 และตรงกลางปากทางเข้าถ้ำมีสิ่งหีโตแกะสลักจากหินขนาดใหญ่ดูโดดเด่นสวยงาม นอกจากนี้ บริเวณภายนอกถ้ำมีพระพุทธรูปจำลองจากพระเก็จชื่อดังอันเป็นที่เคารพศรัทธาของประชาชนภาคใต้ ได้แก่พ่อท่านคล้ายวาจาสิทธิ์ วัดธาตุน้อย, หลวงปู่คลิ่ง วัดถลุงทอง, พ่อท่านซัง วัดวังหวง, หลวงปู่ทวด วัดช้างให้ และหลวงปู่เขียว วัดทรงบน ประดิษฐานอยู่ทั่วบริเวณให้ประชาชนทั่วไปได้สักการบูชา สำหรับความเป็นมาของถ้ำตลอดนั้น กล่าวกันว่าเป็นถ้ำของภูเขาวัดโคกหม้อ หรือวัดชัยชุมพล ที่มีความสำคัญ ทางด้านประวัติศาสตร์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2484 ซึ่งขณะนั้นเมืองทุ่งสงเป็นชุมทาง การคมนาคมที่สำคัญ จึงได้ตกเป็นเป้าหมายของฝ่ายพันธมิตรและฝ่ายอักษะ และญี่ปุ่นได้ยึดเอาเมืองทุ่งสงเป็นเป้าส่งกำลังบำรุงเพื่อขยายแนวรบสู่ประเทศพม่า ภูเขาโคกหม้อจึงกลายเป็นเป้าโจมตีทางอากาศของฝ่ายสัมพันธมิตร ทำให้ถ้ำกระโจมซึ่งอยู่ด้านบนเขาพังทลายลง ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อภูเขาโคกหม้อเป็นภูเขา"ชัยชุมพล" เพื่อเป็นอนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์นั่นเอง

ภาพที่ 2.41 ภาพพระโพธิสัตว์กวนอิม

ที่มา : <https://pantip.com/topic/34215631>

3 มุลินีชำปอก (หลวงพ่อโต)

ที่ตั้ง ถนนหมู่บ้านพัฒนาตำบลปากแพรก ประมาณ 1 กิโลเมตร จากตลาดทุ่งสง

ชำปอก(หลวงพ่อโต)ทุ่งสง เป็นปูชนียสถานศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนชาวอำเภอทุ่งสงและใกล้เคียงได้ศรัทธาและกราบไหว้บูชามากกว่า50 ปีนอกจากจะเป็นที่ประดิษฐานองค์พระชำปอกหรือหลวงพ่อโตพระรูปปูนปั้นพระโพธิสัตว์กวนอิม องค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยแล้วยังมีองค์พระโพธิสัตว์ศรีอริยมตไตรย(พระสังกัจจายน์) องค์ชูเทียนเชียงตี องค์กวางเทียนสุคใจ้องค์เล่าฮวบซือกง องค์กิมบ้อเนี้ย องค์เทวะโป้ยเซียน และพระภูมิเจ้าที่(แป๊ะกง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.42 ภาพตลาดโต้รุ่งทุ่งสง

ที่มา : <http://sinothungsonghotel.blogspot.com/2016/05/blog-post.html>

4 ตลาดโต้รุ่งทุ่งสง

ที่ตั้ง ถนนศิลปนุสรณ์ ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง

ที่นี่มีร้านอาหารตามสั่งและแกงปักษ์ใต้รสชาดเด็ดให้เลือกหลายร้าน ตลอดถนนสายนี้ยังเป็นศูนย์รวมของกินทั้งคาวหวานมากมายหลายชนิด เปิดตลาดกันตั้งแต่ช่วงเย็นไปจนถึงดึก บรรยากาศคึกคัก ผู้คนซื้อหาของกินขลุกไขว่ เห็นแล้วชวนให้อยากชิม

ภาพที่ 2.43 ภาพการแสดงเปิดหมวกของเด็กในพื้นที่

ที่มา : http://myprojectpage1.blogspot.com/2018/01/blog-post_35.html

5 ตลาดย้อนยุคทุ่งสง หรือตลาดชุมชนทางทุ่งสง

ที่ตั้ง บนถนนชัยชุมพล ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง

เป็นตลาดวัฒนธรรมภาคใต้วิถีใต้และภูมิปัญญาใต้ ซึ่งมีความยาวประมาณ 160 เมตร พื้นที่รวม 2,275 ตารางเมตร ภายในตลาดมีอาหารคาวหวานหายาก อาหารพื้นบ้านมากมายให้เลือกชิม

นอกจากนี้ยังมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งการ รำ ร้อง วาด และมีการแสดงความสามารถ

ด้านอื่นๆ อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.44 ภาพสถานีชุมทางทุ่งสง

ที่มา : <https://www.facebook.com/pracharathnetwork>

7 สถานีชุมทางทุ่งสง

ที่ตั้ง ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง

เป็นสถานีชุมทางรถไฟซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของทางรถไฟสายชุมทางทุ่งสง-กันตัง ซึ่งแยกทางรถไฟสายกันตังออกจากทางรถไฟสายใต้ รวมถึงยังเป็นสถานีชุมทางรถไฟสายใต้แห่งที่สี่ ถัดมาจากสถานีรถไฟชุมทางดลิ่งชัน สถานีรถไฟชุมทางหนองปลาดุก และสถานีรถไฟชุมทางบ้านทุ่งโพธิ์ และเป็น 1 ใน 15 สถานีชุมทางรถไฟในประเทศไทย สถานีรถไฟแห่งนี้มีความสำคัญต่อการเดินรถไฟในพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง ดังนี้

เป็นจุดเติมน้ำมันสำหรับรถจักร, น้ำประปาสำหรับตู้โดยสาร

เป็นสถานีผลิตเปลี่ยนเวรพนักงานขับรถและช่างเครื่อง

เป็นที่ตั้งของหน่วยงานต่างๆในสังกัดการรถไฟแห่งประเทศไทย อำเภอทุ่งสง เช่น ที่ทำการวิศวกรรม

บำรุงทางแขวงทุ่งสง โรงรถจักรทุ่งสง สารวัตรงานเดินรถแขวงทุ่งสง กองบำรุงทางเขตทุ่งสง

เป็นจุดพักขบวนรถสินค้าที่เดินทางมาจากสถานีรถไฟชุมทางบางซื่อ สถานีรถไฟชุมทางหาดใหญ่

สถานีรถไฟปาดังเบซาร์ และท่าเรือแหลมฉบัง รวมถึงเป็นสถานีสำหรับการกระจายสินค้าจากสถานี

ชุมทางทุ่งสงไปยังพื้นที่ต่างๆ ในภาคใต้

นอกจากนี้ยังมีสถานีตำรวจรถไฟทุ่งสง กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจรถไฟ ซึ่งตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับสถานีอีกด้วย

บทที่ 3

ศิลปะการทำผ้าบาติก

ศิลปะท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ มักมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามภูมิประเทศ วิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่น และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพราะถูกสร้างสรรค์โดยศิลปินหรือผู้คนในท้องถิ่นเอง ภาคใต้เองก็เช่นกัน ที่มีศิลปะวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบแทรกอยู่ในวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น เช่น ลวดลายจิตรกรรมบนเรือกอกและ จิตรกรรมตามผนังวัด การแสดงมโนราห์ หนังตะลุง ดนตรีพื้นบ้าน หรือแม้กระทั่งลวดลายบนเครื่องแต่งกาย ผ้าบาติก ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปและเข้าถึงง่าย มีความสวยงามทั้งยังให้ความรู้สึกสบายเหมาะแก่การท่องเที่ยว จึงเป็นโอกาสในการนำ ศิลปะการทำผ้าบาติกมาศึกษาเพื่อใช้ในการออกแบบต่อไป

ภาพที่ 3.1 ภาพผ้าบาติก

ที่มา : http://amnearyi.blogspot.com/2015/11/blog-post_14.html

ผ้าบาติกหรือผ้าปาเต๊ะ เป็นคำที่ใช้เรียกผ้าชนิดหนึ่งที่มีวิธีการทำโดยใช้เทียนปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสีและใช้วิธีการแต้ม ระบาย หรือย้อมในส่วนที่ต้องการให้ติดสี ผ้าบาติกบางชิ้นอาจจะผ่านขั้นตอนการปิดเทียน แต้มสี ระบายสีและย้อมสีนับเป็นสิบ ๆ ครั้ง ส่วนผ้าบาติกอย่างง่ายอาจทำโดยการเขียนเทียนหรือพิมพ์เทียนแล้วจึงนำไปย้อมสีที่ต้องการ

คำว่าบาติก (Batik) หรือปาเต๊ะ เดิมเป็นคำในภาษาชวาใช้เรียกผ้าที่มีลวดลายที่เป็นจุด คำว่า “ติก” มีความหมายว่า เล็กน้อย หรือจุดเล็กๆมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าตริติก หรือ ตาริติก ดังนั้นคำว่า บาติกจึงมีความหมายว่าเป็นผ้าที่มีลวดลายเป็นจุดๆ ต่างๆ

แหล่งกำเนิดของผ้าบาติกมาจากไหนยังไม่เป็นที่ยุติ นักวิชาการชาวยุโรปหลายคนเชื่อว่ามีในอินเดียก่อน แล้วจึงแพร่หลายเข้าไปในอินโดนีเซียอีกหลายคนว่ามาจากอียิปต์หรือเปอร์เซีย

แม้ว่าจะได้มีการค้นพบผ้าบาติกที่มีอายุเก่าแก่ในประเทศอื่นทั้งอียิปต์ อินเดีย และญี่ปุ่นแต่บางคนก็ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังเชื่อว่า ผ้าบาติกเป็นของดั้งเดิมของอินโดนีเซีย และยืนยันว่าศัพท์เฉพาะที่เรียกวิธีการและขั้นตอนในการทำผ้าบาติก เป็นศัพท์ภาษาอินโดนีเซีย สีที่ใช้ย้อมก็มาจากพืชที่มีในอินโดนีเซียแห้งซึ่งมีชนิดที่ใช้เขียนลายก็เป็นของอินโดนีเซีย ไม่เคยมีในอินเดียเลย เทคนิคที่ใช้ในอินโดนีเซียสูงกว่าที่ทำกันในอินเดีย และจากการศึกษาค้นคว้าของ N.J.Kron นักประวัติศาสตร์ชาว ดัตช์ก็สรุปไว้ว่าการทำผ้าบาติกหรือสโรงปาเต๊ะเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อนติดต่อกับอินเดีย

จากการศึกษาของบุคคลต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า แม้ว่าจะมีการค้นพบลักษณะผ้าบาติกในดินแดนอื่นๆ นอกจากอินโดนีเซีย แต่ก็คงเป็นลักษณะเฉพาะท้องถิ่น วิธีการปลีย่อยจะแตกต่างกันตามวิธีการทำผ้าของชาติต่างๆ ที่จะให้มีลวดลายสีเส้น ผ้าบาติกของอินโดนีเซียเองคงไม่ได้รับการถ่ายทอดจากชาติอื่น ในทางกลับกันในระยะต่อมาการทำผ้าบาติกของอินโดนีเซียได้รับการเผยแพร่ไปยังชาติอื่นๆ ส่วนการทำผ้าสโรงปาติกนั้น คงมีกำเนิดจากอินโดนีเซียค่อนข้างแน่นอน

วิวัฒนาการการทำผ้าบาติกในอินโดนีเซียการทำผ้าบาติกในระยะแรกคงทำกันเฉพาะในหมู่ชนชั้นสูงหรือทำเฉพาะในวัง แต่ก็มีผู้ให้ความเห็นขัดแย้งว่า น่าจะเป็นศิลปะพื้นบ้านใช้กันเป็นสามัญ ผู้ที่ทำบาติกมักจะเป็นผู้หญิงและทำหลังจากว่างจากการทำนาใน คริสต์ศตวรรษที่ 12 ประชาชนชาวได้ปรับปรุงวิธีการทำผ้าบาติก แก่ไขวิธีการผสมสี แต่ทั้งนี้ วิวัฒนาการมาจากความรู้ดั้งเดิม ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 การทำผ้าบาติกผูกขาดโดยสุลต่าน และถือว่าการทำผ้าบาติกเป็นศิลปะในราชสำนัก โดยมีสตรีในราชสำนักเป็นผู้ผลิต ผ้าบาติกในยุคนี้เรียกว่า “คราทอน” (kraton) เป็นผ้าบาติกที่นิยมเขียนด้วยมือ (batik tulis) แต่เมื่อผ้าบาติกได้รับความนิยมมากขึ้นและมีลูกค้ามากมาย การทำผ้าบาติกก็ได้ขยายวงกว้างขึ้นการผูกขาดโดยครอบครัวสุลต่านก็สิ้นสุดลง ศิลปะการทำผ้าบาติกได้แพร่หลายไปสู่ประชาชนโดยทั่วไป

ผ้าบาติกในระยะแรกมีเพียงสีครามและสีขาว ในศตวรรษที่ 17 ได้มีการค้นพบสีอื่นๆ อีก เช่น สีแดง สีนํ้าตาลสีเหลือง สีต่างๆ เหล่านี้ได้มาจากพืชทั้งสิ้น ต่อมาก็รู้จักผสมสีเหล่านี้ทำให้ออกเป็นสีต่างๆ ภายหลังจึงมีการค้นพบสีม่วง สีเขียว และสีอื่นๆ อีกในระยะต่อมา

ปลายศตวรรษที่ 17 ได้มีการส่งผ้าลินินสีขาวจากต่างประเทศเข้ามา นับเป็นการก้าวหน้าในการทำผ้าบาติกอีกก้าวหนึ่ง โดยเฉพาะเทคนิคการระบายสีผ้าบาติกเพราะเริ่มมีการใช้สีเคมีในการย้อม การระบายสีซึ่งสามารถทำให้ผลิตผ้าบาติกได้จำนวนมากขึ้น และได้พัฒนาระบบธุรกิจผ้าบาติกจนกลายเป็นสินค้าส่งออก

ผ้าบาติกในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีการทำผ้าบาติกเป็นอุตสาหกรรมกันมานานแล้ว มีการผลิตในหลายจังหวัดทางภาคใต้ เช่น ยะลา ปัตตานี สงขลา นราธิวาส นครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีการผลิตผ้าบาติกตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ภูเก็ต เกาะสมุย พัทยา เป็นต้น แต่การแพร่หลายของผ้าบาติกนั้นเริ่มเข้ามาทางจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยได้รับอิทธิพลมาจากมาเลเซีย ซึ่งมาเลเซียเองก็ได้รับ

อิทธิพลมาจากอินโดนีเซียอีกทอดหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนไทยรู้จักผ้าบาติกในลักษณะของ “ผ้าพันหรือผ้าปาเต๊ะพัน” โดยเรียกตามวิธีนุ่ง คือพันรอบตัว คำว่า “โสร่ง” ก็มาจากภาษาอินโดนีเซียเช่นเดียวกัน หมายถึง ผ้านุ่ง คนในท้องถิ่นภาคใต้ เรียกบาติกว่า “ผ้าปาเต๊ะ” หรือ “ผ้าบาเต๊ะ” ส่วนคนรุ่นเก่าเรียกผ้าปาเต๊ะที่ไม่ได้ผลิตในประเทศไทยว่า “ฝ้ายาวอ” หรือ “จาวอ” (Java) ซึ่งหมายถึง ผ้าขวาและเรียกชื่อตามลักษณะของผ้า เป็นภาษาพื้นเมืองชายแดนภาคใต้ 4 ชนิด คือ

- 1 จาวอตูลิส (Java Tulis) ใช้เรียกผ้าบาติกที่ใช้เทคนิคการเขียนเขียนด้วยจันดิ่งตลอดทั้งผืน
- 2 จาวอตูเก (ผ้าขวากระบอกไม้ไผ่) ใช้เรียกชื่อผ้าปาเต๊ะที่มีคุณภาพดีชิ้นหนึ่ง เนื้อดีเบาบาง และผ้าผืนหนึ่ง ๆ สามารถม้วนได้เพียง 1 กำมือเท่านั้น

- 3 จาวอบือละ ซึ่งหมายความว่า ผ้าพันขวา ใช้เรียกผ้าบาติกที่มีความยาวตั้งแต่ 3.5 – 4 หลา เป็นลักษณะของผ้าที่ไม่เป็นตะเข็บผ้าให้ติดกันเป็นถุง แต่ใช้วิธีนุ่งแบบพันรอบตัว บางแห่งเรียกผ้าชนิดนี้ว่า ผ้าบาติกพัน (ผ้าพัน)

- 4 จาวอซื่อแย ผ้าขวาทรวดอกจิก เป็นผ้านุ่งที่มีคุณภาพดี มีตราดอกจิกเป็นเครื่องหมายการค้า และเป็นที่ยอมรับกันมากในหมู่ชาวไทยที่มีฐานะดีชาวไทยมุสลิม

ความโดดเด่นของผ้าบาติกอยู่ที่สีและลวดลายอันคมชัดของภาพที่สามารถบอกอะไรได้หลายอย่างทั้งถิ่นที่มาวัฒนธรรมความเป็นอยู่ธรรมชาติเอกลักษณ์ของแหล่งผลิตหรือกระทั่งความรู้สึกนึกคิดของคนในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งมีกรรมวิธีที่ซับซ้อนอยู่หลายกระบวนการทั้งพิมพ์เทียนแต้มสี ระบายสี ย้อมสี บาติกจึงมีลักษณะที่เป็นได้ทั้งงานหัตถอุตสาหกรรมและงานศิลปะ

เทคนิคการทำผ้าบาติก

- 1 บาติกลายพิมพ์ด้วยแม่พิมพ์โลหะ ไม้ และเชือก และนำไปย้อม 3 - 4 ครั้ง
- 2 บาติกลายเขียน คือ เขียนเขียนลงบนผ้า นำไปย้อม อาจมีการปิดเทียนเพื่อเก็บสี และย้อมอีก 1 - 2 ครั้ง
- 3 บาติกลายเขียน และระบายสี เป็นการเขียนเขียนบนผ้า แล้วระบายสีทั่วทั้งผืน
- 4 บาติกกันเทียน ลัดสี ของจังหวัดลำพูน

วิธีการทำแบบง่าย ๆ

- 1 ออกแบบลวดลายบนกระดาษด้วยดินสอ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงใช้ปากกาเมจิกสีดำลากเส้นตามรอยดินสอเพื่อให้ลวดลายชัดเจนขึ้น

- 2 นำเทียนที่เขียนบาติกซึ่งหลอมละลายให้เหลวแล้วมาทาลงขอบเฟรม โดยใช้แปรงจุ่มเทียน แล้วนำมาทาขอบเฟรมให้ทั่วทั้ง 4 ด้าน ระวังอย่าให้หนาเกินไปเพราะจะทำให้ผ้าหลุดร่อนได้ง่าย หลังจากนั้นจึงนำผ้าไปติดบนเฟรมโดยใช้วัสดุหรือของแข็งหน้าเรียบ เช่น กั้นขวด เหยียด กุญแจ กดลงบนขอบเฟรมและถูเบา ๆ ทีละด้านทั้ง 4 ด้านของกรอบเฟรม

- 3 นำลายที่เตรียมไว้สอดไว้ใต้เฟรมผ้าที่ขึงตึงเพื่อทำการลอกลายลงบนผ้าด้วยดินสอ 2B เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 ใช้จันต์ตักน้ำเทียนที่มีอุณหภูมิพอเหมาะโดยตักน้ำเทียนเททิ้ง 2 - 3 ครั้ง เพื่อเป็นการปรับอุณหภูมิของจันต์แล้วจึงทดลองเขียนบนเศษผ้าดูก่อนเพื่อให้แน่ใจว่าเส้นเทียนได้ขนาดตามต้องการ ซึ่งเส้นเทียนไม่ควรใหญ่เกิน 2 - 3 มิล แล้วจึงเริ่มเขียนจริงโดยเริ่มเขียนเป็นสี่เหลี่ยมขอบกรอบรอบนอกก่อนเพื่อกันสีลามไปที่กรอบไม้ถึงจะเขียนตามลวดลายที่ลอกไว้ลากช้าๆระวังอย่าให้เส้นเทียนขาดตอนเพราะจะทำให้เวลาที่ลงสีสีจะรั่วเข้าหากันสีจะเนาไม่สวยและจำเป็นจะต้องใช้กระดาษทิชชูซับน้ำเทียนบริเวณรอบนอกตัวปากกาเขียนเทียนทุกครั้งเพื่อมิให้เทียนหยดลงบนชิ้นงาน

ภาพที่ 3.2 ภาพการเขียนเทียนด้วยจันต์

ที่มา : <http://yahbatik.blogspot.com/2014/10/blog-post.html>

5 ลงสีที่ต้องการลงในลาย คล้ายเป็นการระบายสีลงในช่องว่างด้วยพู่กัน โดยให้น้ำหนักสีอ่อนแก่เพื่อเกิดเป็นระดับ ซึ่งวิธีระบายสีอ่อนก่อนแล้วใช้สีกลางและเน้นด้วยสีเข้มจะเกิดเป็นแสงเงาสวยงาม ถ้าต้องการให้ความพลิ้วหวานก็ให้ใช้น้ำเปล่าระบายเฉพาะส่วนที่ต้องการให้สีอ่อนแล้วแต้มสีเข้มเกลี่ยสีเข้าหากันจนทำให้เกิดแสงเงามีน้ำหนักอ่อน - เข้ม และดูมีความชัดลึก สวยงาม แล้วรองนสีแห้งสนิท

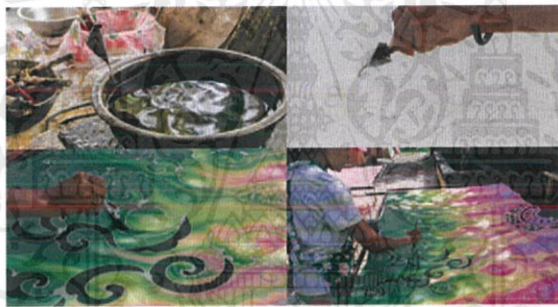
6 นำผ้าที่ระบายสีและแห้งสนิทเคลือบโซเดียมซิลิเกตเพื่อเป็นการกันสีตกมี 2 วิธี คือ การเคลือบโดยการจุ่มลงไปในถังน้ำยา โดยกดจมน้ำยาเปียกทั่วทั้งผืน แล้วยกมาพาดขึ้นปากถังเพื่อให้ น้ำยาหยดกลับลงไปในถังนำกลับไปใช้ได้ อีก และอีกวิธี คือ ใช้แปรงหรือลูกกลิ้งจุ่มน้ำยาแล้วนำมาทา ลงบนผ้าที่ซึ่งอยู่บนเฟรมให้ทั่วทั้งผืน วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้เพราะกันสีตกได้ดีและชิ้นงานเสียหายน้อย หลังจากนั้นทิ้งไว้ 6 - 8 ชั่วโมง เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีก่อนนำไปล้าง

7 นำผ้ามาล้างน้ำยาเคลือบเพื่อให้เมือกของโซเดียมซิลิเกตหลุดออกไปในภาชนะที่มีขนาดโต สามารถใส่น้ำได้ในปริมาณที่มากๆ เพราะจะมีสีส่วนเกินหลุดออกมาและจะต้องเปิดน้ำให้ไหลผ่านอยู่ตลอดเวลา หรือเปลี่ยนน้ำบ่อยๆ จนกว่าน้ำที่ซักจะใสและหมดสิ้นมือจึงหยุดขั้นตอนการซัก คลี้ออก ผึ่งอย่าให้เป็นก้อน เพราะสีจะตกใส่กันซึ่งควรล้างที่ละผืนจนสะอาดเพื่อให้สีที่หลุดออกไปติดกลับมาใหม่

8 นำผ้าไปต้มในน้ำเดือดที่ผสมผงซักฟอกหรือสบู่ซันไลต์ ในประมาณ 1 ช้อนโต๊ะ ต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อลอกเอาเส้นเทียนออกจากตัวผ้า โดยใช้มือจับปลายผ้าแล้วจุ่มผ้าลงในน้ำเดือดให้ทั่วทั้งผืน แล้วค่อยๆ ยกขึ้นลงและผึ่งผ้าออกจนเทียนไหลออก สลับอีกด้านจุ่มลงทำเหมือนเดิมสังเกตว่าเส้นเทียนหลุดออกหมดหรือยัง ห้ามต้มแช่ไว้นานเป็นอันขาดจะทำให้ผ้าเสียได้

9 นำผ้าใส่ลงในถังซักที่มีน้ำเต็มซักผ้าโดยการจับปลายจุ่มลงเหมือนการลอกเอาเทียนออก เพื่อล้างจนเศษเทียนหลุดจนหมดแล้วนำมาแช่น้ำทิ้งไว้ 1 - 2 ชั่วโมง ถ้าเป็นสีเข้มควรเช็คว่ามีสีตกอยู่หรือไม่ ถ้าตกให้เปลี่ยนน้ำในกะละมังใหม่จนมีส่วนเกินตกจนหมด

10 บิดน้ำออกพอหมาดๆ ด้วยมือ หรือใช้เครื่องซักผ้าปั่นแล้วนำไปตาก โดยผึ่งออกทั้งผืน ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งวางซ้อนกันและใช้ที่หนีบผ้าหนีบไว้ ส่วนการตากควรตากไว้ในที่ร่มหรือผึ่งแดดเมื่อแห้งแล้วให้รีบเก็บอย่างปล่อยทิ้งไว้นานอาจทำให้สีซีดได้ และนำไปรีด ตัดเย็บตามต้องการ

ภาพที่ 3.3 ภาพการทำผ้าบาติก

ที่มา : <http://www.bunthungonline.com/topic.php?&id=7717>

ในนครศรีธรรมราชเองก็มีกลุ่มเขียนเทียน ซึ่งเป็นแนวความคิดการรวมกลุ่มเกิดขึ้น โดยคิดนำวัสดุที่มีในท้องถิ่นมาผลิต บาติกสีธรรมชาติ และเป็นการเสริมสร้างอาชีพให้สมาชิก ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จึงเกิดแรงบัลดาลใจในการทำผ้าบาติกสีธรรมชาติและไม่เป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการฟื้นฟูธรรมชาติเพราะเป็นขบวนการที่พึ่งพิงกับวัสดุธรรมชาติ เป็นการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ ทำให้ผู้ที่เขียนผ้าบาติกนั้นเห็นคุณค่าละความผูกพันกับธรรมชาติ การนำวัสดุธรรมชาติมาทำการย้อมผ้าบาติกที่เขียนด้วยลายเทียน จึงไม่ใช่ประโยชน์อย่างเดียว แต่เป็นการอนุรักษ์ รักษาต้นไม้และการปลูกเพิ่มเติม ปัจจุบันมีการรวมกลุ่มของสตรีและกลุ่มแม่บ้านหลายแห่ง ผลิตงานอุตสาหกรรมผ้าบาติกจากสีธรรมชาติเป็นรายได้เสริมในช่วงว่างจากงานทำสวนทำไร่ ทำนา เป็นรายได้ที่ไม่มากนักแต่เป็นรายได้ที่สามารถนำมาจุนเจือครอบครัวได้บ้าง และยังสร้างคุณภาพของชีวิตครอบครัวได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 Concept

ชุดสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวคิดที่จะส่งเสริมด้านวัฒนธรรมประเพณีให้มากขึ้น เพื่อสืบสานเทศกาลงานบุญ 3 ประเพณีสำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราชให้เป็นที่รู้จักว่าไม่น่าเบื่ออย่างที่คิด ประกอบไปด้วย ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ประเพณีชักพระ ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ ซึ่งแสดงถึงวิถีชีวิตและเป็นเอกลักษณ์ของนครศรีธรรมราช

4.1.1 ภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์ประกอบด้วยคีย์เวิร์ดหลักสามคำคือ สนุก สบาย เรียบง่าย

4.1.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มวัยรุ่นอายุ 15 - 25 ปี และนักท่องเที่ยวที่สนใจ

4.2 แนวทางการออกแบบ

4.2.1 แนวทางที่ 1 โลคอลลีโวล์คลาส

ได้แนวคิดมาจากลวดลายบนเครื่องถมเมืองนคร ซึ่งเป็นสินค้าขึ้นชื่อมีลักษณะเป็นภาษาเงินหรือทอง การถมคือการทับหรือถมรอย โดยมีหัวใจสำคัญเป็นน้ำยาถมสีดำ นำมาละเลงบนลวดลายแกะสลักไม่ว่าจะเป็นภาษาหรือเครื่องประดับทำให้พื้นเป็นสีดำและมีลวดลายสีตามวัสดุเดิม

ภาพที่ 4.1 ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 แนวทางที่ 2 สบายนครฯ

เป็นการออกแบบโดยมีแนวคิดมาจากลวดลายของผ้าบาติก ซึ่งมีความสวยงาม สีสดใส ดูสนุกสนานเป็นอิสระ เหมาะสำหรับการมาท่องเที่ยว โดยมีตัวอย่างอ้างอิงดังนี้

ภาพที่ 4.2 ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 2

4.2.3 แนวทางที่ 3 หรอยแรง!!

แนวทางที่ใช้ในการออกแบบนี้ได้มาจากหนังตะลุง ซึ่งเป็นการแสดงพื้นบ้านที่สนุกสนาน ตลก เฮฮา แลดูอีกheimมีพลัง โดยมีตัวอย่างอ้างอิงดังนี้

ภาพที่ 4.3 ภาพแนวทางการออกแบบและ Sketch Logo ที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแนวทางข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การออกแบบของแนวทางที่ 2 ฝ่าบติกและชื่อของแนวทางที่ 3 หรอยแรง คือแนวทางที่ตอบโจทย์กับกลุ่มเป้าหมายและ Concept ได้มากที่สุด จึงได้เลือกเพื่อไปพัฒนาต่อไป

4.3 ขอบเขตของงาน

4.3.1 สัญลักษณ์ของงาน

4.3.2 ชุด Poster จำนวน 3 ชั้น

- 1 Poster ของประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ
- 2 Poster ของประเพณีชักพระ
- 3 Poster ของประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

4.3.3 Booklet แสดงแผนที่แหล่งท่องเที่ยวและความเป็นมาของแต่ละประเพณี ขนาด A2 พับ 4 ทบ จึงจำนวนหน้าทั้งหมด 16 หน้าแบ่งเป็นด้านหน้า 8 หน้าและด้านหลัง 8 หน้า ดังต่อไปนี้

1 ด้านหน้า พับเป็นรูปเล่มมี 8 หน้า

- 1 หน้าที่ 1 ปกหลัง
- 2 หน้าที่ 2 ปกหน้า
- 3 หน้าที่ 3 - 4 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอทุ่งสง เกี่ยวประเพณีบุญสารทเดือนสิบ การเดินทางและราคา
- 4 หน้าที่ 5 - 6 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอปากพนัง เกี่ยวประเพณีชักพระ การเดินทางและราคา
- 5 หน้าที่ 7 - 8 แผ่นที่สถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอเมือง เกี่ยวประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ การเดินทางและราคา

2 ด้านหลัง Poster ความเป็นมาของประเพณี

- 1 ความเป็นมาของประเพณีชักพระ ช่วงเวลาและพิธีการต่างๆ
- 2 ความเป็นมาของประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ ช่วงเวลา
- 3 ความเป็นมาของประเพณีบุญสารทเดือนสิบ ช่วงเวลาและขนมที่สำคัญ

4.3.4 สื่อภาพเคลื่อนไหว เป็นเวลา 97 นาที

4.3.5 ของที่ระลึก จำนวน 3 ชั้น

- 1 หมอนรองคอ
- 2 แว่นกันแดด
- 3 ผ้าพันคอ

บทที่ 5

การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

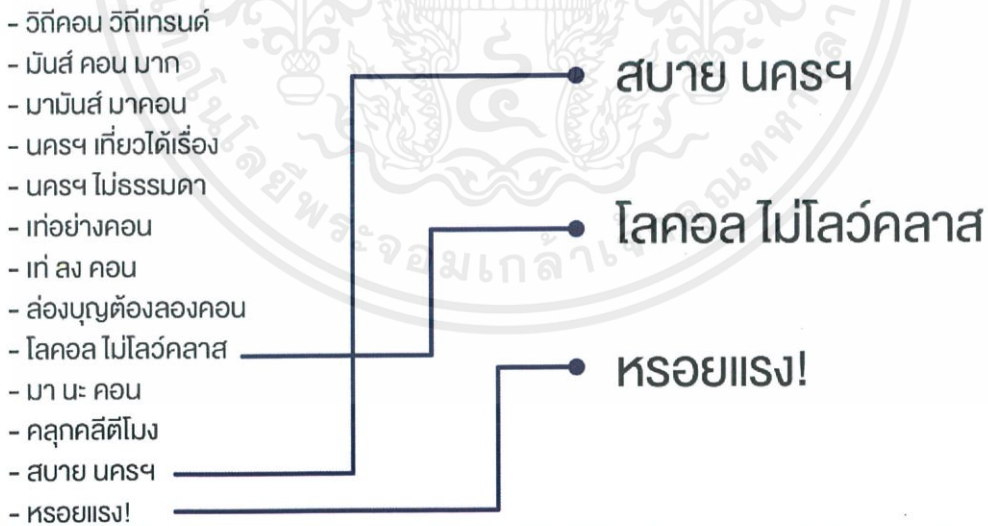
5.1 การออกแบบ

จากการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น สรุปได้ว่าจะใช้ Concept “หรอยแรง” โดยเน้นไปที่ ศิลปะสไตล์ผ้าบาติก เป็นหลัก ซึ่งสไตล์นี้ รายละเอียดที่สำคัญดังนี้

- 1 การใช้เทียนขีดเพื่อเว้นบริเวณที่ไม่ต้องการให้โดนสี
- 2 มีหลายเทคนิคในการลงสีทั้งระบายและย้อม สีสิ้นจะสดใส
- 3 ลวดลายคมชัด บอกถิ่นที่มาวัฒนธรรมความเป็นอยู่ธรรมชาติ

5.2 Logo

เริ่มต้นพัฒนา Logo จากชื่อของงานมีการคิดมาจากหลายรายชื่อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความสนุกสนาน วิถีชีวิต ของจังหวัดนครศรีธรรมราช จนได้มาสามชื่อที่ลงตัว คือ หรอยแรง

ภาพที่ 5.1 ภาพแผนภาพแสดงรายชื่อของงาน

5.2.1 Sketch Logo ครั้งที่หนึ่ง

ภาพที่ 5.2 ภาพ Sketch Logo ครั้งที่หนึ่ง

5.2.2 Sketch Logo ครั้งที่สอง แบ่งตาม Concept

“แนวคิดจากการเขียนลายมือลงบนผ้าบาติก”

ที่วัดอินทาราม ๓๐/๓/๒๕๖๕

ภาพที่ 5.3 ภาพ Sketch Logo Concept การเขียนลายมือลงบนผ้าบาติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“แนวคิดจากผ้าเหลืองผืนยาวที่ใช้ห่มพระธาตุนคร”

ภาพที่ 5.4 ภาพ Sketch Logo Concept แนวคิดจากผ้าเหลืองผืนยาวที่ใช้ห่มพระธาตุนคร

5.2.3 Sketch Logo ครั้งที่สาม

ภาพที่ 5.5 ภาพ Sketch Logo ครั้งที่สาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4 สรุปลง Logo ที่เลือกใช้

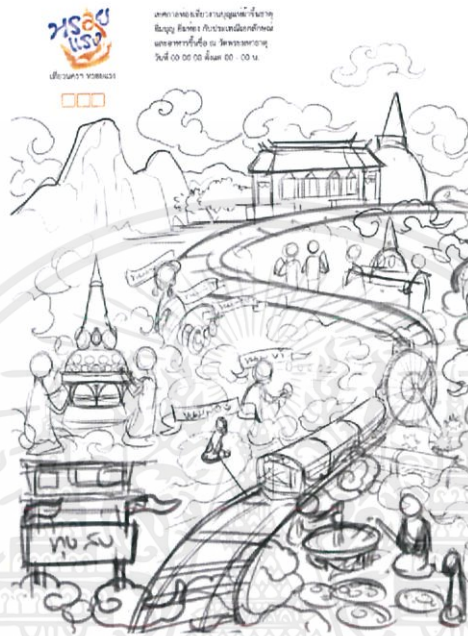

ภาพที่ 5.6 ภาพ Sketch Logo ที่เลือกใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 Graphic

5.2.1 Sketch Graphic ครึ่งที่หนึ่ง

ภาพที่ 5.7 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

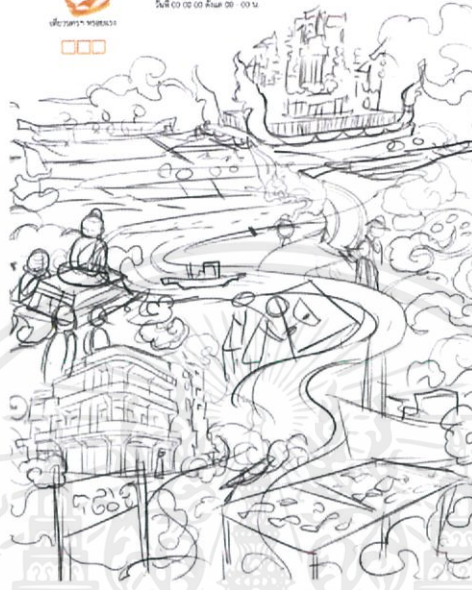

ภาพที่ 5.8 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเมือง
และชนบท กรมส่งเสริมการค้า
ระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
วันที่ ๐๑-๐๒-๐๓ มีนาคม ๒๐๑๖

ภาพที่ 5.9 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีชักพระ

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเมือง
และชนบท กรมส่งเสริมการค้า
ระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
วันที่ ๐๑-๐๒-๐๓ มีนาคม ๒๐๑๖

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเมือง
และชนบท กรมส่งเสริมการค้า
ระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
วันที่ ๐๑-๐๒-๐๓ มีนาคม ๒๐๑๖

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเมือง
และชนบท กรมส่งเสริมการค้า
ระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
วันที่ ๐๑-๐๒-๐๓ มีนาคม ๒๐๑๖

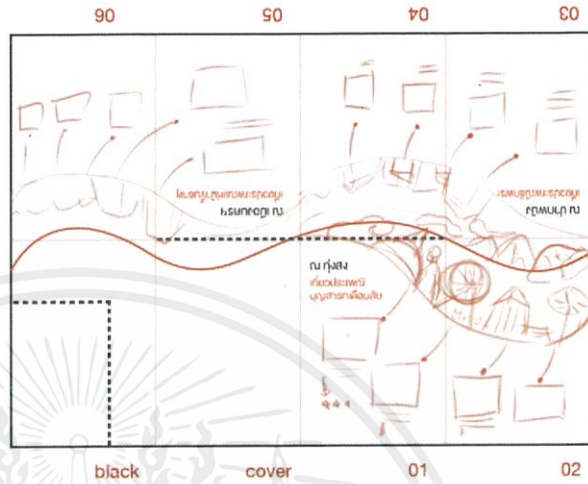

ภาพที่ 5.10 ภาพแบบร่าง Wall Art ทั้งสามประเพณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

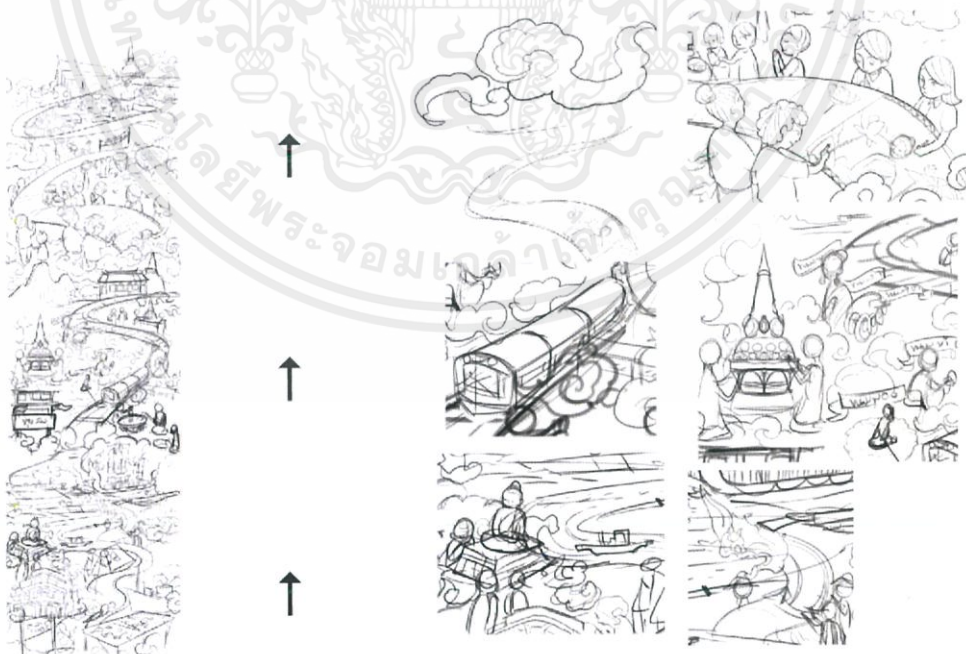

แผนที่บอกที่อยู่ การเดินทางและช่องทางติดต่อ

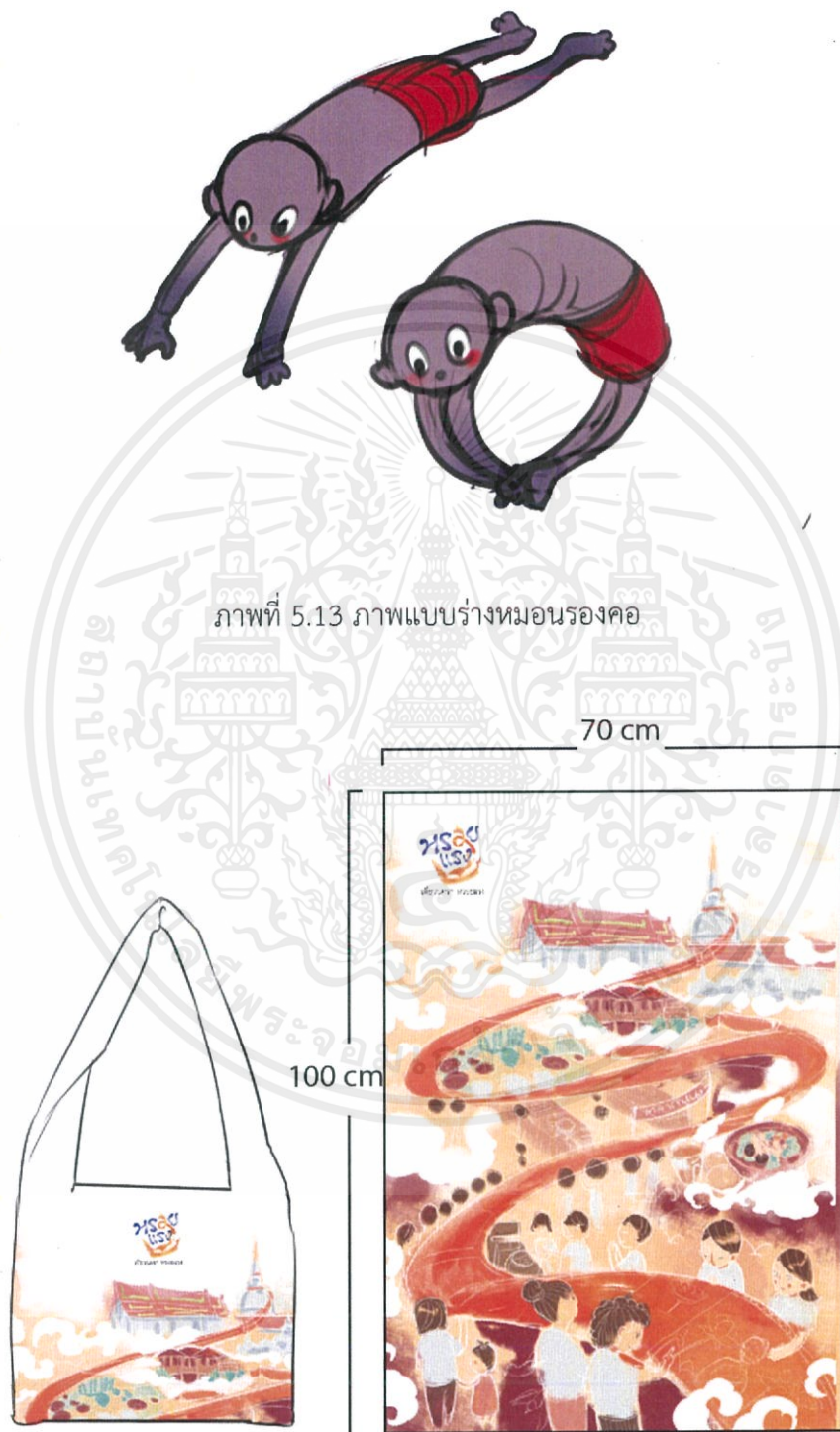
โศดณะนำสถานที่ท่องเที่ยว บอกราคา เวลาทำการ รีวิวอื่นๆ ข้อมูลของเทศกาลอื่นๆ

ภาพที่ 5.11 ภาพแบบร่าง Booklet

ภาพที่ 5.12 ภาพแบบร่างการขยับของสื่อภาพเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.14 ภาพแบบร่างกระเป๋าและผ้าพันคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.15 ภาพแบบร่างแว่นกันแดด

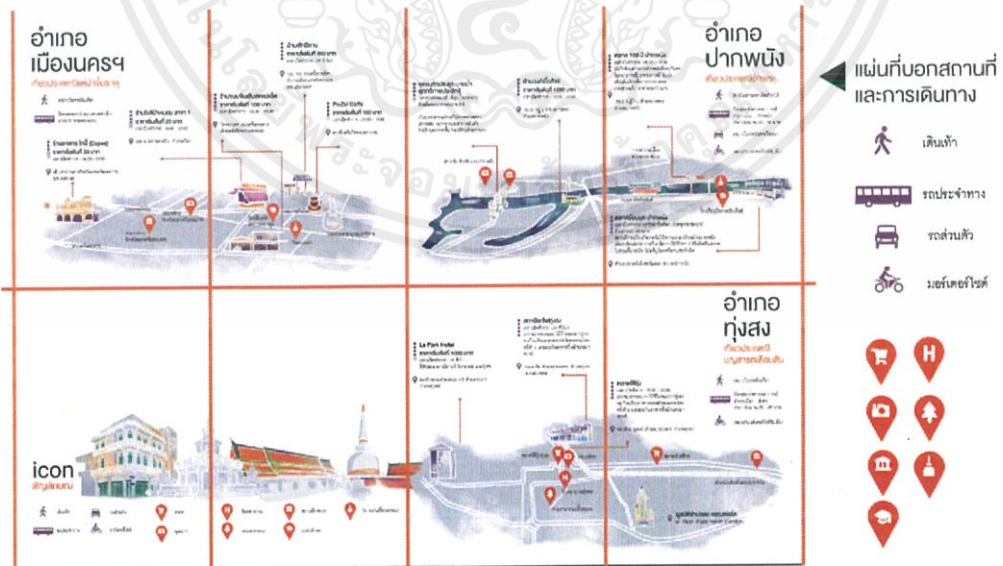
แบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 5.16 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

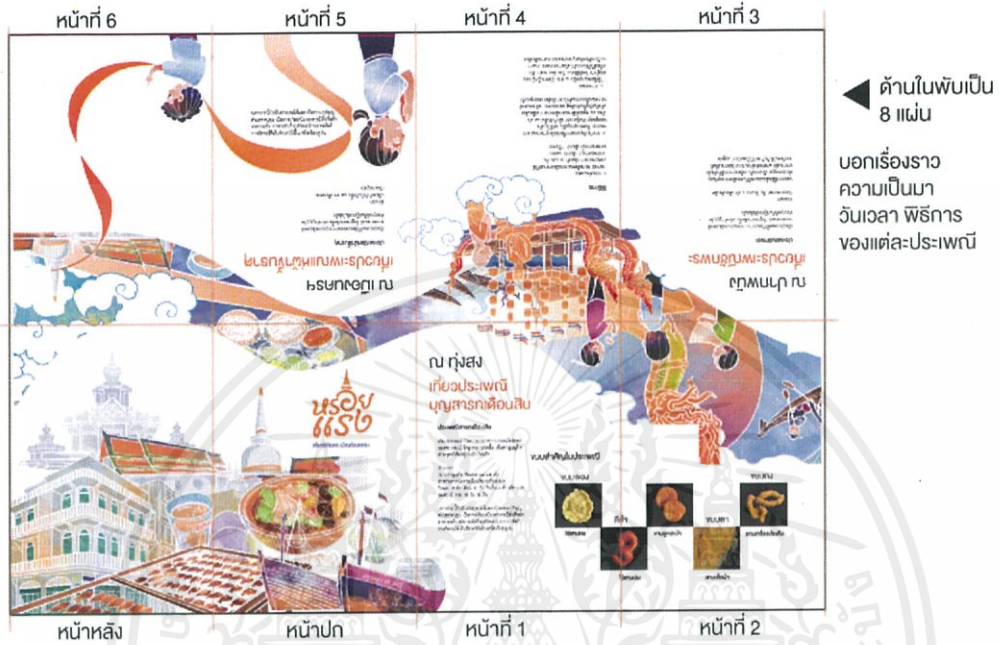

ภาพที่ 5.17 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีฮักพระ

ภาพที่ 5.18 ภาพแบบร่าง Booklet ขนาด A2 ด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.19 ภาพแบบร่าง Booklet ขนาด A2 ด้านหลัง

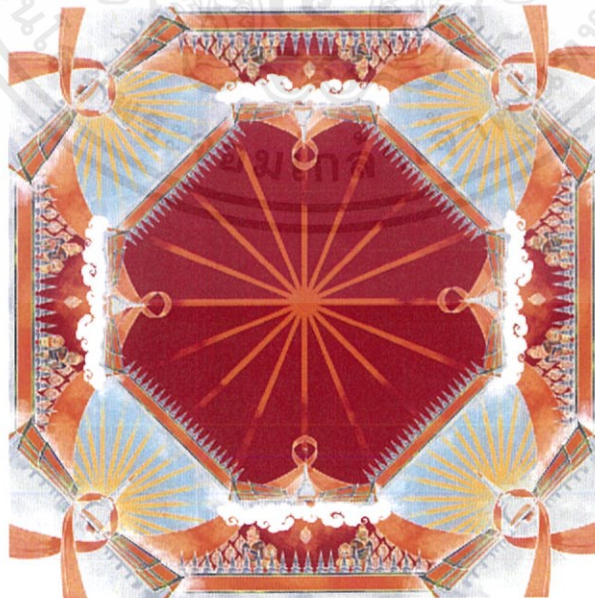
ภาพที่ 5.20 ภาพแบบร่างแว่นกันแดด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่ 3

ภาพที่ 5.21 ภาพแบบร่าง Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ภาพที่ 5.22 ภาพแบบร่างผ้าพันคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานจริง

6.1 Graphic

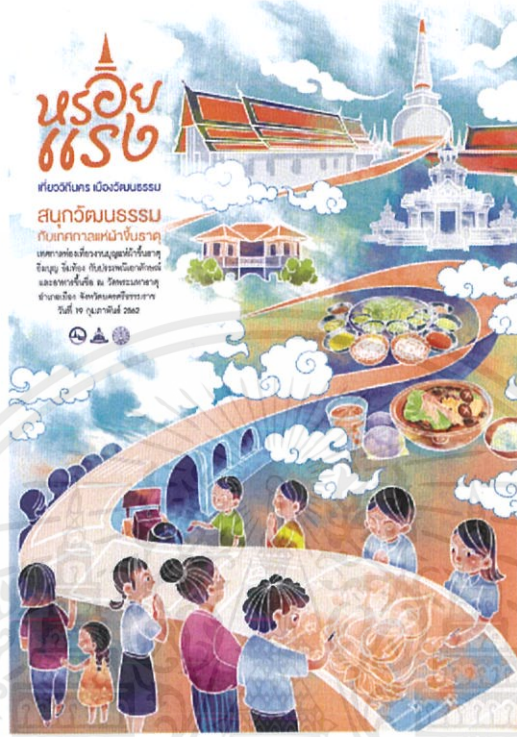
6.1.1 Logo

ภาพที่ 6.1 ภาพสัญลักษณ์งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2 Poster

ภาพที่ 6.2 ภาพ Poster ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ภาพที่ 6.3 ภาพ Poster ประเพณีอักษระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ประโยชน์ภายในเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.4 ภาพ Poster ประเพณีบุญสารทเดือนสิบ

ภาพที่ 6.5 ภาพกราฟฟิกอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.3 Booklet

ภาพที่ 6.6 ภาพ Booklet ขนาด A2 ด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องเรียนเท่านั้น มิใช่ผูกขาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.4 ภาพประกอบเคลื่อนไหว

ทำด้วยกระดาษรีไซเคิล
และสถานที่จัดพิมพ์เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 6.8 ภาพประกอบเคลื่อนไหวโดยใช้ Poster มาต่อกันในแนวตั้ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 ผลงานจริง

ภาพที่ 6.10 ภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการออกแบบชุดสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด นครศรีธรรมราช มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาระหว่างการทำงานดังนี้

ช่วงแรกผู้จัดทำไม่พบปัญหาในการเสนอหัวข้อและขอบเขตงานแต่มีปัญหาในเรื่องของ ปัญหาที่นำมาใช้อ้างอิงอยู่เล็กน้อย ควรวิเคราะห์ให้ดีว่าปัญหาและการวิธีการแก้ปัญหา นั้นถูก จุดหรือไม่ การดำเนินงานขั้นตอนต่อไปนั้นราบรื่นดี ต่อมาผู้จัดทำได้พบปัญหา ระหว่างการทำงานอีกครั้งคือ ข้อมูลสถานที่กับประเพณีนั้นไม่ตรงกันจึงต้องลงไปสำรวจและเก็บข้อมูลใหม่ อีกรอบทำให้เสียเวลาไปพอสมควร ควรศึกษาข้อมูลให้ละเอียดและหลากหลายช่องทางมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริง การทำงานต่อไปนั้นราบรื่นจนกระทั่งงานได้สำเร็จเสร็จสิ้นจึง ได้พบปัญหาใหญ่ สไลด์งานที่ทำออกมาไม่เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งทำให้งานออกมาไม่ตรง โจทย์ ควรศึกษาความสนใจของกลุ่มเป้าหมายมากกว่านี้และทำความเข้าใจเพื่อที่จะสามารถ ออกแบบงานออกมาได้ตรงโจทย์มากกว่านี้

โดยสรุปแล้ว การดำเนินโครงการออกแบบชุดสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ มีแค่บาง ส่วนเท่านั้นที่เป็นปัญหา

บรรณานุกรม

- นายสกล จันทักษ์. รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์, 28 ธันวาคม 2560.
 สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ทรัพยากรการท่องเที่ยวไทย ชุมภาคใต้ จังหวัด
 นครศรีธรรมราช. [หนังสืออิเล็กทรอนิกส์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tourismproduct.tourismthailand.org/detail/116>. (วันที่ค้นข้อมูล : 3 มิถุนายน 2561).
- งานประชาสัมพันธ์ฝ่ายบริการและเผยแพร่วิชาการกองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองทุ่งสง.
 ท่องเที่ยวทุ่งสง. [หนังสืออิเล็กทรอนิกส์]. เข้าถึงได้จาก : <https://badmintonthai.files.wordpress.com/2009/06/tour.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล : 3 มิถุนายน 2561).
- ไปด้วยกัน. ท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.paiduaykan.com/province/south/nakhonsithammarat/travel.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 3 มิถุนายน 2561).
- johaneksan. ประวัติผ้าบาติก. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://johaneksan.yolasite.com/ประวัติผ้าบาติก.php>. (วันที่ค้นข้อมูล : 3 มิถุนายน 2561).

